V A T R A

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Ian.-Martie 1981 XXXI,1 7800 FREIBURG-Germania

Nr.157 Erbprinzenstr.17 A

PUNCTE ŞI CONTRA-PUNCTE

APEL FĂRĂ MESAJ.- Nu ne delectează critica.Nu uităm dictonul francez,"La critique est aisée,l'art est difficile",a critica e uşor,a face e greu.Dar nu tot ce e făcut greu,e făcut şi bine.Şi când ceva e făcut cu uşurinţă şi rău,intervine critica.Mai ales faţă de ce nu e bine în Politică,critica devine o datorie civică.Atunci,criticăm şi noi,cu măsură.

Iată acum un caz de "critică civică".D-nii Raţiu şi Coste au lansat un"Apel" la Românii din Exil.Să-l luăm puţin în cercetare.Din el reiese în primul rând un pact de egalitate între Semnatari,ca între Fernando de Aragon şi Isabela de Castilia,când şi-au unit regatele: "Tanto monta,monta tanto,Isabela como Fernando",adică pe româneşte,"Face atât,atât face,Coste cât Raţiu".Egalitatea va dura până ce o va lua unul înainte.Regimul consular revine mai întotdeauna la un Prim-Consul,dacă cei doi consuli nu alternează cu anul,ca la Roma Veche.Noi am paria de pe acum pe Dl Raţiu,ceva mai tânăr,mai mobil,mai comunicativ în scris şi vorbă,mai accesibil,mai bine înstărit decât Dl Coste.Ponderea în Politică ne pare însă îndoelnică,şi la unul şi la celălalt.

"Apelul"Raţiu-Coste păcătueşte prin diferite vicii,şi anume,de motivare corectă,de oportunitate,de modalitatea unei soluţii justificate,de inconsecvenţă, într'un cuvânt de realism politic."Apelul"acesta recurge la un fel de provocatio ad populum,totdeauna o ficţiune într'o diasporă.Şi ca un corolar,el excelează prin iresponsabilitatea catilinară a tentativei de secesiune în Exil,şi prin rocadă,în sânul Poporului Român.

Mai întâi suntem siliţi să relevăm dintr'un aliniat desconsiderarea unei categorii de Români,învinuiţi de a nu fi făcut mai nimic în mai multe decenii în Exil.Cu greu evităm cuvântul impertinenţă,pentru a numi numai nedreptate o adevărată agresiune contra unor veterani ai Exilului Românesc.Să mai amintim lungul şir de realizări ale acestor veterani,în 35 de ani? Sunt prea bine cunoscute pentru ca să mai insistăm acum.Sau autorii Apelului consideră demne de luat în seamă numai relaţiile cu câţiva membri ai Clubului Saint-James şi funcţionari dela "Free Europe"?

Tandemul Raţiu-Coste obiectează Consiliului Naţional Român de a fi "o organizaţie bazată pe instituţiile unui trecut îndepărtat".Dar prima "instituţie a unui.. trecut îndepărtat" e monarhia.Fără avalul monarhiei,adică al "M.S.Regelui",pretindea Dl Raţiu,nu există un organ reprezentativ legitim în Exil.Taman lipsa de solicitare a acestui aval o reproşa Dl Raţiu Consiliului Naţional Român la început.Dar iată,Regele a recunoscut Consiliul Naţional.Dintr'odată avalul regal nu mai e bun.Încurcaţi,D-nii Raţiu şi Coste au scornit altceva,prezenţa unei mişcări "ne-democrate" în C.N.R. O întoarcere deci în urmă cu 30 de ani!

Cum însă,cu o asemenea discriminare,pot ei face "apel la forţele vii ale Exilului",cum ar fi posibil "un instrument eficace de luptă" fără Românii de bază din Exilul Naţional? Astfel,discriminarea a dispărut.Dispariţia discriminării e singurul punct pozitiv din "Apel".Atunci ce rost ar mai avea o nouă organizaţie când există Consiliul Naţional Român,constituit tocmai cu "forţe vii ale Exilului",cu Români de bază,şi în plus dotat cu ceeace D-nii Raţiu şi Coste considerau obligatoriu,girul Regelui Mihai! Lipseşte "cea mai bună parte"a personalităţilor,adică D-nii Raţiu şi Coste,cum citim în "Apel"? Nimeni şi nimic nu o împiedică să adere la C.N.R. S'au desfăşurat în mod "arbitrar" alegerile în Consiliul Naţional Român? Inexact! Nu o neregulă,ci un exces de regulă a dominat alegerile în C.N.R. Statutul a fost aplicat poate cu o prea mare rigoare. Noi ne-am fi abătut puţin dela el şi i-am fi lăsat pe cei din Germania să voteze la Paris.Şi,mă rog,întrucât e mai "democratic" un "Apel" în doi,pentru a vota la o grămadă ad hoc un statut "octroaiat",decât chemarea unui grup de 31 de persoane din toate categoriile,la care s'a alăturat o altă sută de persoane,pentru

a vota un statut desbătut timp de doi ani,şi încă,după gustul D-lor Raţiu şi Coste,cu "placetul" Regelui Mihai? Democraţia nu stă într'un expedient electoral.Astfel motivarea Apelului nu conţine nimic consistent."Tristă motivare,slabă motivare!",ar zice Titu Maiorescu.Şi atunci singura motivare rămâne dublarea fără infra-structură a Consiliului Naţional Român,de o înjghebare supra-structurală inspirată din tendinţele Noului Secesionism,căptuşite de narcisism.

În sfârşit,mai adăogăm la critica Apelului lipsa de mesaj.D-nii Raţiu şi Coste nu sunt mesagerii unei bune vestiri.Un mesaj aduce un gând nou,o promisiune convingătoare de mai bine,un verb răscolitor.În loc de mesaj găsim în"Apel" un proces-verbal de intenţii fără imaginaţie şi fără emoţie,un afiş stereotip. Şi ce soluţie ne propun D-nii Raţiu şi Coste,poate fără să-şi dea seama,în acest Apel fără Mesaj? O combinaţie compromisă de Front carlist şi de Comitet vişoianist!

Nu mai lungim cu alte considerente acest Contra-Punct.Incheiem.Dl Raţiu,într'o expunere judicioasă cu prilejul Conferinţei dela Madrid,deploră dispersarea forţelor,tragerea în direcţii diferite,nesezisarea esenţialului,neputinţa de coordonare a sforţărilor,lipsa de unitate şi de disciplină,într'un cuvânt viciile centrifugale ale Exilului Românesc.Atunci,dacă crede sincer aşa,de ce se face el însuş culpabil de viciul centrifugal? De ce,la braţ cu Dl Coste,încearcă să torpileze cu o diversiune,o organizaţie centripetală în Exilul Românesc? De ce nu este consecvent cu ce a scris atât de bine şi de concis?

ROMÂNII LA MADRID.- În adevăr,Românii au înfruntat iarăş în ordine dispersată un for internaţional.La Madrid,mai mulţi Români s'au dus fără să vrea să ştie unul de altul,cu jalbe mai mult sau mai puţin bine făcute,în numele unor organizaţii diferite,sau în al lor propriu.

Poate nu strică jeluirile celor năpăstuiţi la cei mari.Dar sub forma aceasta simplificată şi sporadică,credem în ele numai pe jumătate,sau deloc.Pe vremuri, între 1941 şi 1961,adică timp de 20 de ani,ne specializasem şi noi în memorande, lămuriri şi petiţii de dreptate,adresate mai întâi la dregătorii Axei,apoi la acei ai Democraţiilor Occidentale,mai ales Americani.Unele dintre aceste memorande,câteva cerute de ei,au găsit oarecare preţuire la destinatari.Ba unul,acel ajuns în 1945 la Comisia Instructorie dela Nürnberg,a avut chiar efect.Mai târziu însă,când am constatat ce curs constant a luat situaţia internaţională,am renunţat.Alţii,mai tineri,să facă ce am făcut noi.De atunci noi stăm pe marginea conferinţelor internaţionale să căscăm gura,ca Till Eulenspiegel,cum trimişii marilor Puteri smulg cu furca lumina din soare ca cetăţenii orăşelului german, pentru ca s'o care în Primăria fără de ferestre,adâncită în întuneric.

Jălbile acestea nu sunt,totuşi,de prisos.Ele sunt depuse în dosare şi cine ştie când şi în ce conjunctură pot fi scoase,scuturate de praf,cercetate,şi dacă sunt bine concepute,reţinute de un referent deştept.Dar comunismul se combate cu o strategie de cursă lungă,dealungul mai multor generaţii,compusă din elemente diverse,politice,culturale,psihologice,despre care am scris în mai multe rânduri,şi vom mai scrie pentru cei ce vor veni.Cine ia în serios acest soi de conferinţe,dela Helsinki,Belgrad şi Madrid! Ele sunt o prefăcătorie cu pretinse scopuri umanitare şi pacifice pentru a crea un prilej de taifas complice între Guvernele Occidentale şi Comuniste.Şi ce urmează după ele? Securitatea? Taman bine după Helsinki potenţialul militar sovietic a crescut considerabil.Drepturile omului? Tocmai bine după Belgrad nu se mai aude nimic de Opoziţia din Rusia şi din ţările comuniste.Ba greşim,auzim,dar numai de condamnări la ani grei de temniţă şi deportare,sau în cel mai bun caz,la expulzare.După Belgrad şi după scrisoarea blândului Preşedinte Carter,purtătorul de steag al Drepturilor Omului, glasul lui Zaharof a amuţit şi Şeful Opoziţiei din Rusia a fost alungat dela Moscova într'un oraş îndepărtat.Tot după Belgrad autorii unui memorand românesc ne asigură că acesta a ajuns în mâinile Preşedintelui Statelor Unite şi a şase Prim-Miniştri din Europa.Şi apoi? S'au bătut Preşedintele American şi cei şase Primi-Miniştri Europeni pentru Drepturile Omului în România? Chiar după Belgrad au fost strivite grevele muncitoreşti,au fost arestaţi Preotul Calciu şi iniţiatorii Sindicatelor Libere,pentru a fi condamnaţi la ani mulţi de Puşcărie aspră. Atunci? Să nu ne lăsăm prostiţi de mofturile unor Conferinţe Comunisto-Occidentale! Drepturile Omului,în adevăr,sunt cartuşe de dinamită cu explozie întârziată.Dar filtrul nu va fi aprins de Reuniuni Inter-Guvernamentale Est-Vest, ci de clasele muncitoare,ca în Polonia.

Tot Purtătorul de Cuvânt al autorilor Memorandului înfăţişat la Belgrad, prezent şi la Madrid, se întreba ce soartă vor avea cele 9 memorande înaintate Conferinţei de acolo, după lipsa de coordonare. Răspunsul nu a întârziat, dar nu dela destinatari, ci dela adversari. Numai trei dintre toţi, iniţiatorul Consiliului Naţional Român, un Franc-Tiror şi Preşedintele Cercului Democrat Româno-German din Köln, au fost selectaţi pentru a fi pedepsiţi cu moartea. Această provocare e primul rezultat al Conferinţei dela Madrid. Nu credem, cel puţin în ce priveşte România, să mai aibă altul.-

"PUNCTE DE REPER" ŞI DE CONTRA-REPER.- Acelaş regret simţit când suntem siliţi de a recurge la critică, ne aduce dezamăgirea faţă de o persona grata care subit se arată altfel, şi negativ, decât am crezut până atunci. Desamăgirea e cu atât mai mare cu cât noi, cei din generaţia în amurg, purtăm grijă ca alţii mai tineri să preia avântul în cursa de obstacole în acest Exil, prelungit până cine ştie când. Noi, tot în "Vatra", am şi citat vreo 7-8 nume de bărbaţi şi femei, nimeriţi după părerea noastră, de a fi ridicaţi la loc de cinste în Exil. Printre aceştia reţinusem pe cineva, pe care nici nu-l mai numim. Pentru cursivitatea textului, îi vom zice totuş într´un fel, Zamfir, Dl Zamfir.

Pe Dl Zamfir îl ţineam drept om cu judecată, cuminte, moderat, menit să intre într´o echipă de Fruntaşi, şi iată, dintr´odată, pe neaşteptate, caută să dea cu bâta pe la spate, în moalele capului unor colegi de până ieri. Cu ce bâtă şi cum? Dl Zamfir a răspândit o broşură contra Gărzii de Fier, intitulată "Puncte de Reper". Oricine poate şi are dreptul să critice orice, deci şi Garda de Fier, dacă o face onest, după un criteriu obiectiv, cu grijă de intelect. Nimeni nu ar fi zis nimic. Dar aşa? În broşura Dlui Zamfir descoperim tocmai contrarul celor crezute despre el, adică lipsă de judecată şi de moderaţie, înclinare răutăcioasă spre dezordine anti-conceptuală, un adevărat desfrâu anti-intelectual. În broşură, Dl Zamfir reia toate infamiile scornite într´o jumătate de secol, de vrăşmăşia nefirească a diferitelor guverne "burghezo-moşiereşti", combinate cu productele duşmăniei naturale a Regimului Comunist. În această compilaţie otrăvită, nu lipseşte nimic din falsificările contra Gărzii de Fier, nici fabrica de monede false dela Răşinari, nici citate din scrisoarea de o rară vulgaritate sufletească a lui Stelescu, nici spicuiri din cartea veninoasă a nefericitului Palaghiţă, nici insinuarea finanţării de către nazişti, nici atribuirea predilecţiei pentru crime şi terorism! Ba da, lipseşte ceva, "Omul şi pogonul", lozinca inexistentă trecută pe contul Gărzii de Fier de fratele lui Tătărăscu. Dar demagogia cu un fel de "Omul şi pogonul" a fost considerată ca un mare triumf al Guvernului Groza. În sfârşit, broşura este semănată cu tot felul de inexactităţi, denunţuri şi răsuciri de text.

Nu vom lua în serios broşura D-lui Zamfir şi nu vom mai pierde timpul cu ea. Dar vom reţine totuş câteva concluzii. Dl Zamfir precizează în Introducere cum "să nu ne înşelăm de adversar". "Pentru România de astăzi", scrie el, "duşmanul este comunismul, regimul înstreinat de neam care stăpâneşte la Bucureşti". Atunci de ce Dl Zamfir cheltueşte timp şi bani cu atacuri în direcţia greşită şi nu a ales nişte "Puncte de Reper" contra Comunismului, dela Atentatul dela Senat şi Tatar-Bunar până la prigonirea de acum a greviştilor, a Preotului Calciu şi a Sindicatelor Libere? De ce se alinează în acelaş front cu "Regimul înstrăinat"? Cum explică el concordanţa între campania deschisă cu broşura sa în Exil şi publicarea continuă de pamflete contra Gărzii de Fier la Bucureşti? Vedem deci, ca o curiozitate, cum şi dintr´o generaţie mai nouă în continuarea vechilor partide, se desprind elemente, să sperăm rare şi izolate, care să meargă pe urmele lui Manciu, Iamandi şi Armand Călinescu. Dar dacă şi cei nedreptăţiţi se vor apuca să adune "Puncte de Contra-Reper" cu adevărat justificate contra resturilor oligarhiei din capul fostului Stat terorist? Dl Zamfir, şi alţii ca el să nu trezească demonii vrajbei, abia adormiţi! Ei să nu desgroape astfel securea Răsboiului Civil în Exil! Noi avem atunci cu adevărat dreptul de a pune vechea şi uzata întrebare: Cui prodest? României, sau "Regimului înstrăinat dela Bucureşti"?

Acum, după încă două cuvinte, vom pune punct. Nu era nevoe ca Dl Zamfir să înşire atâtea publicaţii consultate, la sfârşit. Cartea D-lor Fătu şi Spălăţelu contra Gărzii de Fier, ar fi de ajuns.-

GREVELE.- Urmărim cu îngrijorare peripeţiile din Polonia. Ameninţarea cea mare nu ne pare a veni atât direct dela Rusia, cât dela situaţii inextricabile interne,

posibile pretexte pentru intervenţii militare.Invazia rusească ar purta atunci un termen din Dreptul Internaţional,"Mediaţie armată".

Sindicatele Libere au intrat într´un cerc vicios,cu adevărat primejdios.Ele sunt constrânse să apere pas cu pas Acordurile dela Danzig.Cele două părţi,Sindicatele deoparte,Partidul şi Guvernul pe de alta,îşi au fiecare extremiştii, "durii"lor."Durii" Sindicatelor,nerăbdători,vor tot şi numaidecât! Cei ai Partidului şi Guvernului,iritaţi,lasă din mână cât mai puţin,şi dacă s´ar putea,nimic! Cu toată minoritatea "dură",e adevărat,Partidul suferă de o criză grea,poate până la descompunere,Statul se clatină din temelii.Dar ele,aşa cum sunt în criză,dispun încă de arme numeroase,aparatul de Partid şi de Stat,mass media, Presă,Radio,Televiziune,Poliţie,Servicii Secrete,Miliţie,care nu ştim dacă până la urmă nu redevin eficace.Apoi mai e Armata.Ea este marea necunoscută,care, dacă rămâne intactă şi disciplinată,decide de partea cui să încline balanţa. Până acum a refuzat să intervină contra Clasei Muncitoare.Va continua aşa şi mai departe? Şi pe deasupra stau ameninţătoare Statele Pactului dela Varşovia, rezemate pe monolitul de fier,marea măgăoaie,Gigantul Sovietic.

Sindicatele Libere se sprijină,desigur,pe forţe considerabile,Biserica,solidaritatea Clasei Muncitoare,favoarea populaţiei,şi a opiniei internaţionale. Cu toate acestea,ele nu posedă ca armă ofensivă decât una singură,greva.Dar greva este o armă cu două feţe,o armă primejdioasă.Ea,fiind unica lor armă,Sindicatele sunt silite s´o exploateze până la refuz,până la epuizare.Abuzul de greve însă,mai ales de caracter politic,poate produce până la urmă efecte contrarii. Grevele în lanţ seacă forţele productive şi reduc până la neant Economia Naţională.Drept urmare scad până la dispariţie produsele de primă necesitate de pe piaţă.Creşterea lipsurilor înseamnă primul punct de nemulţumire a populaţiei. Greva Transporturilor şi a Telecomunicaţiilor constitue al doilea punct de iritare a maselor.Permanentizarea grevelor cu toate consecinţele posibile poate întoarce opinia publică contra acelora care provoacă,în faţa ei,dezordinea economică şi şicanele în circulaţie,adică în contra Sindicatelor.Astfel Sindicatele pot fi prinse între două focuri,într´un impas cu semnale de alarmă.Dacă,pentru a evita o tensiune prea înaltă cu Regimul,ele fac prea multe concesii în apărarea Acrdurilor dela Danzig,pierd obedienţa combatanţilor şi încrederea Clasei Muncitoare.Dacă întind prea mult coarda sub presiunea "durilor" şi înmulţesc grevele politice,riscă ostilitatea populaţiei şi astfel ruptura cu Regimul,şi el sub "influenţa.. durilor".Căci punctul acesta de coincidenţă eventuală între saturaţia populară stârnită de pletora grevelor şi desamăgirea Clasei Muncitoare de pe urma concesiilor,îl pândesc organele de represiune,dirijate de "duri" în consfătuire permanentă cu experţii Pactului dela Varşovia.

Pentru a evita această dilemă mortală,şi a face faţă unei situaţii fără precedent în ultimele trei decenii pe scena mondială,Sindicatele Poloneze necesită disciplina unei armate super-prusace şi conducerea unui Strateg şi Om de Stat de talia cel puţin a unui Mac-Arthur.Clasa muncitoare a dovedit până de curând o disciplină exemplară,uimitoare la o naţiune cu reputaţia istorică de exaltare.Şi Lech Walesa,pierdut până acum câteva luni în massa milioanelor de muncitori anonimi, ţâşnit brusc,ca un ucenic-vrăjitor în văzul lumii,a arătat la Conducerea Revoluţiei şi apoi a Sindicatelor,mult bun simţ,cumpătare şi chiar o anumită pricepere dialectică.Vor fi de ajuns acestea mai departe? Va putea creşte simplul muncitor la nivelul Omului de Stat,ca un nou Tito? Nu ne putem opri,cercetând chipul lui Walesa încordat de evenimente,cu mustăţile pe oală şi privirea de cerber credincios,să facem o comparaţie cu adversarii.Nu o facem cu grăsuliul Kania,Secretarul-General al Partidului,ci cu sveltul General de Stat-Major,Şeful Guvernului şi Ministru de Războ,cu buzele subţiri şi ochii mici,sfredelitori,ascunşi de ochelari fumurii.Şi în spatele Generalului stă pleiada de supraveghetori ai Rusiei,ai Pactului dela Varşovia şi ai Internaţionalei Comuniste şi Pro-Comuniste,Generali,Consilieri,Comisari,versaţi în toate detaliile tehnicei de planificare represivă în multe decenii de "vigilenţă contra-revoluţionară",atenţi la orce mişcare a Opoziţiei Sindicaliste,ca nişte prepelicari.Cât despre Occident,cât timp nu e dispus la o contra-represiune de ordin militar şi o şi proclamă public,Blocul Sovietic nu are prea mare grijă.În peste o jumătate de secol a învăţat cât face energia verbală a Occidentului şi cum să-i facă faţă.

Dar orce s´ar întâmpla,Revoluţia Clasei Muncitoare în Polonia,mocnită şi în alte ţări ale Pactului dela Varşovia,a schimbat ceva,şi ireversibil.S´a pe-

trecut ceva cu adevărat nou,şi virtual nimic nu mai este la fel ca înainte de Revoluţia dela Danzig,în lumea comunistă.Chiar dacă tankurile ruseşti vor sângera din nou trupul Poloniei,liniştea nu va domni ca în celebra litografie de acum peste un secol cu patrulele de Cazaci pe străzile goale ale Varşoviei.Lângă centrul universului comunist s'a căscat craterul unui vulcan pe punct de erupţie. Lava clocotindă a revoltei muncitoreşti poate reduce cel puţin o parte din acest conglomerat contra naturii umane,la starea unui Pompei şi Herculanum.Până atunci lumea occidentală îşi vede de treburi cu liniştea asinilor păscând pe povârnişurile Vezuviului în anii 70 după Cristos,ca în imaginea poetică a lui Octavian Goga.-

M.F.Enescu

&& Antisemitism.- Arnold Mandel,romancier evreu,remarcă că cei ce protestează contra antisemitismului nu protestează niciodată contra antisemitismului de Stat din Rusia.Se dă vina pe fascism,dar Voltaire era fascist? Fondatori ai socialismului francez,ca Proudhon şi Fourrier,antisemiţi feroci,erau fascişti? Marx însuşi,profesa un antisemitism vulgar.Blândul Jean Giraudoux,idol al liberalismului intelectual,era fascist? S'au răsvrătit vreodată feroviarii comunişti francezi,când transportau convoaiele de evrei în lagărele morţii? Fascismul,cel adevărat,arhetipul,primul şi cel autentic,demn de acest nume,cel al lui Mussolini,a fost,fără urmă de dubiu,un fapt tipic italian şi n'a fost niciodată antisemit.Constrânşi,la urmă,de aliaţii lor hitlerişti,să adopte teoria rasismului anti-ebraic,aproape toţi fasciştii italieni se opuseră.În zona de ocupaţie italiană din Franţa şi mai ales la Nisa,comandamentele militare italiene şi carabinierii au salvat sute de evrei din ghiarele poliţiei franceze,împiedicând arestările şi deportările,începând cu familia actualei preşedintă a Adunării de la Strasbourg,madam Simone Veil.Familie care,după plecarea Italienilor,în 1943, fu trădată de membrii Gestapoului francez şi trimisă într'un lagăr.

"Pe planul antisemitismului -scria şi Georges Savignac,în Quotidien de Paris- este o răutate,o ignoranţă şi o stupiditate în a voi să confunzi,în acelaşi vocabular injurios,fascismul cu nazismul.Trebue să continuăm a pierde timp pentru a arăta acestor cretini că Mussolini a protejat pe Italienii de religie ebraică şi a refuzat totdeauna să-i predea amicului(?) său Hitler,în ale cărui braţe îl aruncaseră bravii noştri politicieni de dinainte de război?".("Il Borghese")

&& Misiunea Română Unită va organiza,în August,două tabere,una pentru copiii până la 14 ani şi cealaltă pentru tineret,fiecare cu durata de 10-15 zile.Cine doreşte să participe e rugat să se anunţe urgent la Mons.Octavian Bârlea,Kreittmayrstr.28/II, 8000 München 2,precizând adresa,numele şi vârsta participanţilor.

- Invitat de Institutele de Romanistică şi de Teologie,Mons.Octavian Bârlea a ţinut la Universitatea din Salzburg,19 Iunie 1980,o conferinţă despre "Înfiinţarea Mitropoliei Române Unite la jumătatea secolului al XIX şi politica orientală de atunci a Austriei".-

&& D-na Denise Pop-Câmpeanu a susţinut la Universitatea Paris IV Sorbonne teza de doctorat intitulată "Contribution à l'étude des costumes populaires roumaines",la 21 Octombrie(500 de pagini şi vreo 200 de ilustraţii),obţinând titlul de "Docteur en Etudes Romanes(Ethnologie)",cu menţiunea "Très bien".Prezidat de prof.Alphonse Dupront,fost preşedinte al Universităţii şi,vreo nouă ani între cele două războaie,director al Institutului Francez din Bucureşti,din juriu mai făceau parte profesorul englez Julian Pitt-Rivers,specialist al civilizaţiilor mediterane,şi prof.Paul-Henri Stahl,etnolog specialist al ţărilor din sud-estul Europei.Adăogăm,pentru plăcerea compatrioţilor,că Doamna,care e franţuzoaică, a învăţat perfect româneşte.-

&& Marele prieten al Mişcării Legionare,av.Sergiu Miranda-Carrington,autor încă din 1970 al cunoscutei cărţi "Recuerdos de la Guardia de Hierro",doreşte acum să scrie o lucrare despre Alecu Cantacuzino şi are nevoe de material.Cei ce posedă articole,scrisori,publicaţii referitoare la această temă,sunt rugaţi să le trimită la Dl N.Şeitan,Calle Anita Vindel 27,Madrid 23(Aravaca).Documentele,în original sau fotocopii,vor fi restituite imediat.Binevenite sunt deasemenea amintirile personale,sau lucruri auzite dela alţii.-

&& Ca totdeauna,Biblioteca Română din Freiburg a organizat şi anul acesta, de Bobotează,o întâlnire a Cercului Prietenilor Instituţiei.A vorbit profesorul Gottfried Habenicht despre origina,creştină şi păgână,a Colindelor.-

TUDOR VLADIMIRESCU,"Către toţi locuitorii din oraşiul Bucureştilor, parte bisericească şi mirenească, boierească şi negustorească, şi către tot norodul. Pricinile cari m'au silit a apuca armele, sunt: pierderea privilegiurilor noastre şi jafurile cele nesuferite cari le pătimea fraţii noştri. Mai naintea intrării mele în Bucureşti, cu cale am socotit să vă vestesc mai întâi, ca din partea norodului, uitare de istov celor mai nainte lucrate; şi să vă chem pe toţi ca să vă uniţi cu norodul, şi să lucraţi cu toţii din preună obştească fericire, făr'de care norocire în parte nu poate fi.

Fraţilor! câţi n'aţi lăsat să se stingă în inimele Dv sfânta dragoste cea între patrie, aduceţi-vă aminte că sunteţi părţi ale unui neam; şi că câte bunătăţi aveţi, sunt resplătiri din partea neamului către strămoşii noştri pentru slujbele ce au făcut. Ca să fim şi noi vrednici acestei cinstiri a neamului, datorie netăgăduită avem să uităm patimele cele dobitoceşti, şi vrajbele cari ne-au defăimat atât, în cât să nu mai fim vrednici a ne numi neam. Să ne unim dar cu toţii, mici şi mari; şi ca nişte fraţi, fii ai unia maici, să lucrăm cu toţii împreună, fieştecare după destoinicia sa, câştigarea şi naşterea a doua a dreptăţilor noastre. Veri carele va îndrăsni a face cea mai mică împotrivire în lucrarea acestei naşteri de al doilea, unul ca acela, fraţilor, să se pedepsească cumplit; ca să cunoască adeveraţii patrioţi şi osârdia celor ce voesc a sluji patriei cu dreptate şi făr'de vicleşug, cu cale am găsit a se întări legătura cea de obşte pentru binele norodului şi prin jurământ, care să şi trimite ca să-l iscăliţi, adeveraţii fii ai patriei. Theodor". 20 Martie 1821.-

ÎN NOAPTEA ÎNVIERII de Eglantina Daschievici

Sunaţi, clopote, imnuri spre cer
În noaptea tainicei tăceri,
În noaptea sfintei Învieri,
A vajnicei descătuşări!

Ţi-ai dat, Isuse, a Ta suflare
Pe crucea întregii umanităţi,
Şi ne-ai adus la toţi ertare,
Să pui capăt la nedreptăţi.

Noi ne rugăm fierbinte, Doamne,
Ţie, Mesiei cel înviat:
Ajută poporul nost' încercat,
Liberează-ne neamul subjugat!

Cu suflete curate noi venim,
Noaptea sfântă s'o sărbătorim,
Pe blândul Isus să-L salutăm,
Cu credinţă să I ne'nchinăm.

Căci El e calea tuturor,
Să-L preamărim cu toţi în cor,
Şi'n noaptea tainicei tăceri,
Şi'n noaptea sfintei Învieri.

+ La Regina s'a stins ieromonahul Teofil Maxim, născut în comuna Arbore (Rădăuţi). Avea 86 de ani, dintre cari ultimii 55 i-a petrecut ca misionar în Canada. Ucenicise la mănăstirea Neamţ. Alt frate slujise Biserica tot în Canada (şi tot ca ieromonah), iar o soră osteneşte încă, în via Domnului, la mănăstirea Văratec.

+ La 29 Noembrie a murit la Vârşeţ, în Banatul înstreinat, la 82 de ani, doctorul Alexandru Butoarcă, fost, înainte de ultimul război, deputat român în Skupcina dela Belgrad şi conducător al ziarului "Nădejdea".

+ Vineri 2 Ianuarie s'a stins fulgerător la Zagreb, la 66 ani, Petre Xifta (Georgievski), român din Macedonia "sârbească". A fost îngropat la Bobotează.

- Doamna Florica Dragomir-Streinu a organizat în biserica nouă din Montreal, Canada, Duminică 15 Februarie, un parastas pentru răposata Virginia Iasinschi.

&& Patriarhul Iustin Moisescu, însoţit de o numeroasă suită, a făcut la Moscova, la 6-13 Octombrie, o vizită patriarhului Pimen al Rusiei.-

&& Congresul general al Bisericii Ortodoxe din America, 10-14 Noembrie, prezidat de mitropolitul Teodosie şi reprezentând 535 de parohii şi misiuni în Statele Unite şi Canada, a aprobat în unanimitate o rezoluţie de protest împotriva tratamentului judiciar la care a fost supus P.S. Valerian Trifa, cum şi un memorandum contra violării drepturilor omului în lume şi mai ales în Rusia şi'n ţările ocupate, dându-se ca exemplu, printre altele, cazul preotului Calciu.-

&& Arhimandritul Natanail a fost hirotonit episcop în catedrala Sf. Gheorghe din Southfield/Detroit, Sâmbătă 15 Noembrie, de către mitropolitul Teodosie şi alţi 6 arhierei, printre cari P.S. Valerian Trifa. Noul hirotonit a săvârşit prima sa Liturghie ca episcop în biserica Sf. Petru şi Pavel din Dearborn.-

&& La cazarmă: Dac'ar izbucni un război între Socialism şi Capitalism -întreabă un politruc pe Iţic-, de care parte ai fi? -Cu socialiştii, desigur! -Şi, de ce? -Aş prefera să fiu luat prizonier de capitalişti...

ÎNGRIJORĂRI ŞI SPERANŢE

În 1840,Toqueville scria: "Există azi pe pământ două mari popoare ce par a înainta spre aceeaşi ţintă; acestea sunt Anglo-Americanii şi Ruşii.Fiecare dintre ele pare a fi chemat să ţină într'o zi îm mâini destinul unei jumătăţi din lume".Napoleon,vedea şi el ascensiunea Rusiei.

Forţa ce-o reprezintă Rusia astăzi se datoreşte nu numai calităţilor poporului rus,ci şi declinului Occidentului.Unii spun că Revoluţia a dinamizat Rusia,dar în fapt expansiunea ei datează din vremea ţarilor.De pe atunci unii profetizau că ea e destinată să guverneze lumea.Cei ce prevedeau ridicarea ei deosebită nu sunt mulţi,dar destui acei ce simţeau slăbirea Europei.

Au trecut vreo două secole de când Goethe scria: "Omenirea va deveni mai savantă,mai penetrantă,dar nu mai bună,mai fericită,mai activă.Eu văd venind timpul când Dumnezeu îi va retrage bunăvoinţa şi când va trebui să distrugă totul din nou spre a reînoi creaţiunea".Talleyrand afirma că timpul dulce al vieţii a fost înainte de 1789 şi că ceeace va veni va marca un regres ce se va accentua cu timpul.Niebuhr,era şi mai pesimist: "Dacă Dumnezeu nu ne ajută printr'un miracol,epoca noastră este în faţa unei distrugeri iminente,comparabilă cu aceea ce-a lovit lumea romană spre mijlocul celui de-al treilea secol." Spengler plasa civilizaţia occidentală în apusul ei,"când masa ireligioasă nu mai cunoaşte decât lucrurile practice",sau când "viaţa însăşi devine o povară".

Din această viziune tristă a vieţii a ieşit şi filosofia lui Sartre,mult gustată de-o intelectualitate ce şi-a pierdut virilitatea.Ea ducea la concluzia exprimată de unul din personagiile sale: "Nu mai există nimic în cer,nici Bine nici Rău,ca să-mi dea ordine".Tot în acest sens Valéry vorbea de-o "lume sfârşită",iar Renan îndemna tineretul"să nu turbure somnul Franţei".Chiar şi scriitori ce nu erau lipsiţi de energie,se îngrijorau de golurile existenţei.Malraux scria: "Viaţa nu este nimic altceva decât o flacără ce arde în impenetrabile tenebre; nu-i nimic de făcut,decât de-a da acestei flacări strălucirea maximă, fără a aştepta nimic,fără a spera ceva".Tot aşa Senancourt: "Omul e pieritor, s'ar putea,dar să pierim rezistând şi,dacă neantul ne este rezervat,să nu facem ca aceasta să fie o justiţie".

Chiar dacă aceste prevederi sau afirmaţii sunt exagerate,ele cuprind şi realităţi.Într'adevăr,centrul lumii de vreo două mii de ani a fost în Europa. Ea a dominat timp de milenii universul,prin cultură,economie,sau arme.Romanii, Englezii,Francezii,au creat o mare civilizaţie.Dreptul roman,morala creştină, gândirea Atenei,au stat la temelie.Fineţa franceză,tenacitatea engleză sau germană,au adăogat unui întins tezaur.

Civilizaţiile sunt însă trecătoare ca şi indivizii.Ele obosesc la un moment dat.Tinereţea lor se veştejeşte şi primăvara dispare.Instinctul de conservare se anemiază şi nu se mai observă primejdiile.Popoarele Europei s'au războit între ele,uitând că flancurile le sunt ameninţate.Solidaritatea ce trebuia să le unească,a cedat aventurii.S'au măcinat într'o luptă fratricidă,ca,la capăt,sleite de puteri,mişcându-se printre ruine,să-şi înscrie impotenţa.

Momentul cel mai penibil al scăderii puterii europene a fost acela al izbucnirii celui de-al doilea război mondial.Yalta a fost dezastrul Europei de răsărit şi ameninţarea restului.Despre conferinţa dela Yalta,în special opera lui Roosevelt,Soljenitsyn scrie: "Lumea liberă a ieşit victorioasă din al doilea război mondial.Cei victorioşi dictează totdeauna pacea,ei impun condiţii ferme, ei crează situaţii ce se acordă cu filosofia lor,concepţia lor despre libertate. În loc de aceasta,oamenii voştri politici din Vest,pentru raţiuni inexplicabile, au semnat o capitulare,una după alta.Niciodată preşedintele Roosevelt n'a impus vreo condiţie Sovietelor pentru acordarea ajutorului".Roosevelt poartă grele răspunderi,dar nu e singurul.Răspunderea esenţială a căderii Europei,o poartă ea însăşi.Războaiele ce-au dus la situaţia în care se găseşte azi,ea le-a provocat.Nu se poate arunca vina pe alţii,când s'a făcut totul,printr'o crasă lipsă de solidaritate,ca să se ajungă la ceeace vedem.O dovadă de lipsă de prevedere, de slăbiciune,s'a dat şi după Yalta.Yaltele s'au repetat,ultima fiind aceea de la Helsinki.Despre această conferinţă scrie R.Aron: "Conferinţa dela Helsinki e o comedie ce n'ar fi avut loc,dacă s'ar fi găsit încă un veritabil om de Stat în Statele Unite,s'au într'una din principalele ţări din Occident".

De zeci de ani comunismul e alimentat de lumea liberă prin împrumuturi,prin tehnică,prin cereale.Ruşii cunosc slăbiciunea Apusului şi ştiu să exploateze

situaţiile.Gazul natural sau petrolul pot fi o nouă sursă ce-ar lega solid Europa de Asia.O nouă tentaţiune,mărită prin cantitatea schimburilor,care duc la subordonare.O cursă primejdioasă ce-ar duce la cămaşa de forţă.Destinderea a servit substanţial Rusia.Nu mai e un secret pentru nimeni."Destinderea dintre Vest şi Est e puntea peste care vor trece tancurile ruse",se spune la Pekin.

Greşelile ce s´au comis sau se comit ne-au privit sau ne privesc şi pe noi. Popoarele azi roabe cu siguranţă că plătesc şi erori sau slăbiciuni din trecut. O probă a slăbiciunilor,în ce ne priveşte,este Exilul.În plină tragedie,nu suntem capabili să ne unim cu toţii.Vanităţi,mediocritate,interese,duc la dezunire. Asta ca să nu mai vorbim de cei ce nu se mai interesează de ţara lor,o masă inconştientă ce-şi subscrie sclavia,sau şi mai rău,aceia ce merg alături de duşmani.O pierdere de ţară nu este numai consecinţa unor evenimente exterioare,ci şi a propriilor defecţiuni.Însă,şi mai primejdioasă decât pierderea ţării,ar fi dispariţia spiritului de rezistenţă.Cât mai e tenacitate şi pot fi înfrânte agresiunile externe şi mai ales interne,mai dăinuie şi speranţa.S´au văzut popoare ce dăinuesc fără ţară,dar nu popoare ce-au supravieţuit descompunerii morale.

Se pune în lumea liberă prea mare greutate pe materie.E o societate cu splendide realizări,dar şi cu goluri serioase,prin care bate vântul.Remarcăm,în aceste modeste rânduri,doar slăbiciunile,deoarece ele se cer îndreptate,într´un ceas atât de înaintat.Ştim că glasul nostru contează puţin,dar el poate trezi vigilenţa,măcar în cercuri restrânse,adăogându-se altor încercări de deşteptare a spiritului ofensiv.Într´adevăr,trăim într´o societate ce frânează deseori virtutea şi încurajează libertinajul; o societate ce condamnă violenţa,dar o transmite pe unde; o societate ce ţine discursuri îndrăsneţe,dar e mereu în retragere.E vorba de-o societate ce apreciază libertatea,dar lasă liberă cale abuzului. De aici o decădere a autorităţii.Cei ce conduc se tem de posturile lor de răspundere,deoarece ele au devenit adesea,nu o onoare,ci o pedeapsă.Viciile colective se răzbună asupra vârfurilor,chiar când acestea n´o merită.Bisericile,ce constituiau o frână,nu mai au influenţa de odinioară,iar preoţii dezertează.Emisiunile spirituale,încadrate între reclame negustoreşti,se pierd în apa neclară a setei de consum.Totul se vinde şi se cumpără.Se vând ţări întregi.Viţelul de aur are o trecere deosebită.Poate e cazul să ne întrebăm cu D.Rops împreună,"dacă această civilizaţie aservită materiei,nu e o garanţie a sfârşitului".

Se vorbeşte uneori de destrămarea blocului sovietic,de căderea lui din pricina bolilor ce-l sapă.Deocamdată însă,ceeace vedem e o continuă înaintare a comunismului.El a primit ca dar din partea Occidentului o parte din Europa.S´a întins apoi în Asia,în Africa,America de Sud,pretutindeni.Chiar şi recent,când se vorbeşte de-o reacţiune,Rusia a invadat Afganistanul,iar prin interpuşi a cucerit şi Tciadul.Prezenţa Moscovei în Afganistan,un pas serios spre sursele petrolului,îngrijorează deosebit.Cu ceeace se petrece în Iran,precum şi aiurea,se poate pune întrebarea dacă nu ne apropiem de prevestirile cele mai sumbre.

În înfruntare trebue să se ţină cont de bogăţiile Rusiei,mai ales ale Siberiei,care e de două ori cât China şi cam de peste cincizeci de ori suprafaţa României.Ea are tot atâta aur şi diamante cât Africa.Are apoi cele mai întinse rezerve din lume de cupru,fier,nikel,cărbune,lemn,zinc sau platină.Se dau apoi ca sigure imense zăcăminte de petrol şi gaz.Asemenea are lacul Baikal,cu cea mai mare întindere de apă dulce de pe glob.Siberia e puţin populată: doar doi locuitori pe kilometrul patrat.Cea mai rară populaţie din univers.Cât despre puterea armată a Rusiei,se ştie că e mare,mai ales în comparaţie cu ce are Europa.Europa are nevoe de ajutorul american.Tremură în faţa fuzeelor sovietice,dar se mişcă greu în a se înarma.Nu-i lipsesc posibilităţile,dar e ceva ce-i taie avântul.Şi acel ceva se cheamă forţă morală,ce i-a făcut cândva faima,iar astăzi a slăbit.

Viitorul? Nimeni nu-l poate şti.El scapă puterii umane de pătrundere.Cel mult se pot face încercări de descifrare,trăgându-se concluzii din învăţăminte istorice şi date actuale.Ceeace se pare,judecând astfel,e că viitorul nu poate aduce ceva bun.După o perioadă de mare prosperitate,a urmat o criză ce pare fără leac,iremediabilă pe căi normale.Criza aceasta merge accentuându-se.Dacă într´adevăr mijloacele guvernanţilor n´o pot stăvili,nu mai rămân decât mijloacele violente.Intrăm deci în plin maltusianism.

Desigur,sunt şi elemente ce-ar pleda pentru o securitate,asigurată lumii libere,dar argumentele cele mai puternice nu constau în aparenţe,ci în realităţi. Realitatea este că se bate de decenii în retragere,pe când comunismul înaintează. Există apoi teama că,după un timp de fermă atitudine,ar putea veni din nou ten-

dinţa pacifismului cu orice preţ. Setea afacerilor, uşurinţa cu care se adoarme vigilenţa, ridică încă îndoieli. Peste Golful Persiv, peste Polonia, Afganistan sau Africa, în valul crescând al şomajului şi inflaţiei, peste toate câte sunt sau vor mai fi, plutesc ameninţări. Deasupra noastră stă suspendată sabia lui Damocles, cum poate istoria a cunoscut rar. Cu toate acestea e cazul să ne păstrăm mereu credinţa, speranţa. Ne vin în minte cuvintele marelui istoric englez Toynbee: "În timp ce noi contemplăm cu ochii fixaţi spre ţărmul îndepărtat, o figură se ridică deasupra valurilor şi cuprinde imediat tot orizontul. E Mântuitorul".

Horaţiu Comăniciu

ŢARA de Ion Pillat

Când una după alta iubirile de tină
Şi-or desfoia obrazul în somnul meu de veci,
Când trupurile calde de dor şi de lumină
Din braţe mi s'or smulge lăsându-mi-le reci,

În marea părăsire din mine şi din groapă,
Sub lacătele morţii eu tot voi auzi
Un freamăt lin de frunză, un murmur lung de apă,
Tălăngi suind la munte ca şi în vechea zi.

Răzleţe m'or ajunge ca şi odinioară
Un drum în pacea serii cu plopii lui subţiri,
Sub sălciile boltite o straşină de moară,
Şi munţii de zăpadă în toamna cu rodiri.

O troiţă uitată, un piersic plin de floare,
Un schit tăcut, poiana cu turmele de miei,
Şi pe câmpie taina apusului de soare,
Icoana ţării mele din suflet nu mi-o iei.

&& Românii din München şi împrejurimi au sărbătorit Unirea Principatelor în seara de Sâmbătă 24 Ianuarie la Kolpinghaus, Entenbachstr. 37, serbare organizată de Misiunea Română Unită (mons. Bârlea) şi de Biserica Română Ortodoxă liberă din Germania. După conferinţa dlui Cornel Ionescu, corul, dirijat de Doina Tăutu, a cântat Hora Unirii, Pe-al nostru steag, Limba română şi Cucule cu peană sură, iar echipa de dansuri a jucat Brâul, Joc din Oaş şi Suită din Someş. Vechiul luptător Emilian s'a alăturat programului cu o vibrantă cuvântare.- A doua zi, Duminică 25 Ianuarie, părintele protopop D. Em. Popa, ajutat de pr. Vancea, a oficiat la Freiburg un parastas pentru făuritorii Unirii, începând cu Cuza şi Kogălniceanu.-

&& La 29 Septembrie s'au întrunit la Paris, în casa dlui Leonid Mămăligă, câţiva cărturari din Exil: Mircea Eliade cu Doamna, Octavian Vuia, Horia Stamatu, Nic. Crişan, Nicolae Petra, Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Aurel Răuţă, Matei Cazacu, Virgil Tănase, Costin Miereanu cu Doamna, Basarab Nicolescu, Leonid Mămăligă şi, prin delegaţie, Vintilă Horia, Radu Enescu, Cornel Meţianu, Ştefan Baciu şi Ştefan Chendi. S'a hotărît înfiinţarea unui Centru de distribuţie a cărţii româneşti, cu depozite la Paris şi Madrid, reactivarea editurii "Caietele Inorogului", reînfiinţarea vechiului "Centre de Recherches" (de care se va ocupa dl Cazaban) şi crearea unei colecţii, la ed. Flammarion, destinată traducerilor din limba română. Au apărut în Exil circa 400 de titluri, dar nimeni nu ştie unde să se adreseze când îl interesează o carte. Se va întocmi deci un fişier de adrese şi un catalog de cărţi, cu titlu, autor şi cost, ce se va trimite la toate adresele cunoscute.-

&& Viitorul Congres Euharistic Internaţional, al 42-lea, se va ţine la Lourdes, între 16-23 Iulie, cu participarea Papei. Primul Congres s'a ţinut la Lille, 1881. Celelalte, cu întreruperi mai lungi în timpul celor două războaie mondiale, s'au ţinut la Avignon, Liège, Fribourg, Toulouse, Paris, Anvers, Ierusalim, Reims, Brouxelles, Angers, Namur, Angoulême, Roma, Tournai, Metz, Londra, Köln, Montreal, Madrid, Viena, Malta, Amsterdam, Chicago, Paray-le-Monial, Sydney, Cartagina, Dublin, B. Aires, Manilla, Budapesta, Rio de Janeiro, München, Bombay, Bogota, Melbourne şi Philadelphia.-

&& Cercul de folclor din Banatul înstreinat, compus din prof. Radu Flora, Miodrag Miloş, Gh. Lifa, Teodor Şandru, Iovan Todor şi Costa Roşu, a anchetat timp de 5 ani, cu ajutorul altor colaboratori, circa 700 de persoane din 36 de localităţi româneşti, iar rodul cercetărilor apare în 3 volume, cuprinzând poezia lirică, strigături, descântece, cântece de leagăn, bocete, ghicitori, proverbe, blesteme, zicale, epitafe, balade, basme, povestiri, legende, snoave.-

COPIII CAPITANULUI

Închisorile,pentru sufletele predispuse la reflexie şi adânciri,sunt o adevărată "academie",cum au fost botezate,mai mult ca un "haz de necaz",de înşişi cei ce,constrânşi de grozăvia inumanului regim,îşi caută scăparea în gândire, şi´n conversaţii de nivel.Uneori,cu profit.Căci de-acì au ţâşnit câteva cărţi celebre,şimulţi au ieşit cu o mai largă viziune a eternelor realităţi.Aşa se face că unii din foştii persecutori ai Mişcării,venind acolo în contact direct cu legionarii,cari n´au ţinut seamă de trecut ci i-au ajutat curat frăţeşte,s´au căit de neomeniile făcute.Se spune astfel că Ion Mihalache,între alţii,regreta că n´a cunoscut bine pe legionari la vremea sa,iar Petre Pandrea le lua chiar apărarea în contra calomniilor.

Dar pentru a ajunge la asemenea concluzii cinstite,era necesară o predispoziţie de cinste sufletească.Cui n´o avea,nu-i rămânea decât să confirme constatarea populară,că "ce naşte din pisică,şoareci mănâncă".Aşa se face că în Exil, pe lângă oameni de talia Domnului Penescu,cari nu pierd o clipă din vedere obiectivul principal,au venit şi inşi cari,proclamându-se zgomotos ca anticomunişti, trag cu sete în.. Garda de Fier,adică în principalul adversar de totdeauna al regimului ucigaş din ţară.Meschinăria lor n´are hotar.Se spune că unul din ei, cu aspect de bulibaşă,ar fi respins cu greaţă,aproape ofensat,coliva ce i se oferea la un parastas al lui Corneliu Codreanu! Altul,tip ţigănos,anticomunist la fel de dârz bine´nţeles,editează un pamflet,infam şi mincinos,contra.. Mişcării anticomuniste! Un levantin se delectează în a identifica în fiecare secătură ceauşistă un.. "comandant legionar"(de al cărui nume însă nimeni n´a auzit în Legiune!),dar acesta n´a trecut prin proba focului.Cum n´a trecut nici acel Kremer din America,care a scornit tot felul de murdării contra episcopului Trifa, vinovat de a fi fost legionar şi,ca atare,de a-şi fi transformat Eparhia într´un bastion antimarxist.De s´ar lua după astfel de suflete de smoală,Dumnezeu n´ar mai găsi îndurarea de a se pleca asupra soartei bietei noastre Românii!

De unde atâta ură şi mişelie? Că presa din Sărindar căta să compromită cu tot felul de mârşăvii mândrul stăvilar verde din calea colonizării unui pământ, pe care noi îl locuim de când este el locuit,e explicabil.Ba chiar normal,am zice.Mai ales că stăvilarul obstacola şi expansiunea comunistă dincoace de Nistru.Cum să ne explicăm însă atitudinea unor victime ale regimului de ocupaţie, pentru care,ajunse în libertate,lupta contra comunismului pare mai mult un alibi, ca să poată izbi şi mai crunt în cea mai decisă citadelă anticomunist?..

Fapt e că,vrem nu vrem,în Exil nimic serios nu s´a făcut şi nu se poate face fără legionari.din cauza numărului lor,a calităţii,vigoarei,energiei,a curăţeniei de cuget.Mulţi dintre ei sunt aici de vreo patruzeci de ani,dar nimic n´a slăbit în dârzenia şi fapta lor.Unde te´ntorci,în tot ce e de fală,vezi urma lor.În tot ce este românesc,şi anticomunist.Am mai avut prilej să pomenim de nume ca Wurmbrand,Danielopol,Sergiu Grossu,Korne,Cârjă,Grigore Dumitrescu,sau de eroii dela Berna.Dar aici am vrea să pomenim numai sectorul legionar: pentru că având ei de înfruntat coaliţia universală a forţelor oculte,legionarii mai suferă şi discriminări,chiar din partea unor compatrioţi,ca "fascişti": nume cu care n´au nimic comun,afară de răspicata atitudine antimarxistă.Discriminare cu atât mai nedreaptă,cu cât,precum am spus,mai nu există realizare mai serioasă a Exilului,care să n´aibă la bază mult hulitul element legionar.Astfel,sufletul Societăţii Academice Române a fost legionarul Mircea Popescu; rezistenţa românoamericană e centrată pe Episcopia condusă de legionarul Trifa; rezistenţa din Paris are ca pivot tot Biserica,condusă tot de un legionar,Boldeanu; Căminul Cultural din Madrid,construit şi gospodărit de legionarul Iasinschi,e azi condus de legionarul Şeitan; Bibioteca din Freiburg are de ctitor pe legionarul Virgil Mihăilescu; Episcopia Română Ortodoxă din Germania e condusă de preotul D.Em.Popa,tot legionar,cu publicaţia "Zori de zi",redactată de D.C.Amzăr; numele legionarului Dimitrie Găzdaru e prezent în toate congresele şi lucrările lingvistice; savantul Mircea Eliade,victimă cândva a demenţei carliste,e citat peste tot unde e vorba de istoria religiilor şi literatură; de numele legionarului Paul Costin Deleanu e legată existenţa Centrului Român de Cercetări din Paris,urmat apoi de legionarul Filiti; reconstrucţia oraşului San Juan(Argentina),după cutremur,e legată de numele inginerului legionar N.Horodniceanu; în acelaş oraş,o stradă poartă deja numele legionarului Andrei Costin; "Piteştii",cartea care a demascat cu atâta răsunet ororile comuniste,e opera legionarului Dumitru Bacu; la Milano,

legionarul Nichi Constantinescu conduce viguroasa revistă anticomunistă "Alternativa nazionale"; dacă la "Vatra Românească"există o troiță în memoria miilor de Români morți în Siberia,ea e fapta țăranului Dimitrie Nimigeanu,fost însuşi deportat acolo,despre care a publicat şi foarte interesante amintiri; "Exilul solidar din New York,e condusă de legionarul Petre Mihail; "Drum"din America, de legionarul Posteucă,apoi de Halmaghi; "Vatra" din Freiburg,e fapta altor legionari; cauza Românilor de peste hotare e susținută,prin scrieri şi memorii, de legionarii Papanace,Zahu Pană,mai apoi de Sava Gârleanu,etc.; de refugiații din lagărele din Austria se ocupă legionara Dorina Gabor; legionarul Matei Hojbotă ia parte regulat la congresele mondiale anticomuniste; cu banii cheltuiți pentru refugiați,doctorul Apostolescu şi-ar fi putut construi o vilă;legionari ca Nae Iliescu,Răuță,Lozovan,cinstesc catedre universitare; singurul mare demnitar de ieri,care a crezut de datoria sa să ducă o alinare în lagărele de refugiați,Prințul Nicolae,a făcut-o cu colaborarea legionarului M.F.Enescu,editor,cu legionarul Horia Stamatu,al revistei "Fapta"; legionarii Cuşa,Fleşeriu, Mării,sunt editori cunoscuți în tot Exilul; legionarul Ciufecu întreține,prin societatea "Fârşerotul"(America),flacăra dragostei de vechile noastre plaiuri din Balcani; legionarul Chirani a popularizat,în sferele politice din Chile, crezul şi optica legionară; contribuția unor legionari ca Bulumete,Ovidiu Popescu,Basarabescu,Ilie Munteanu,Grațian Radu,Indrieş,Gheorghe Iordache,Dinu,e prezentă oriunde e nevoe,la fel ca a lui "moş"Ciobanu; francezii de pe Valea Loirei cunosc dezastrul românesc din versurile legionarului Traian Miron,apărute în revistele locale.In strădaniile din Elveția pentru o biserică română liberă, dăm în primele rânduri de dr.Corbu.Şi dacă "Lupta Românească",organul CNR-ului, a putut în fine să apară,se datoreşte tot abnegației şi jertfei legionarului Constantinescu dela Milano.Sufletul Congresului Limbii Române e preotul,legionar,Nicolae Tănase,editor al "Troiței"; tot în Canada mai iese "Curierul Român", condus de legionarul Petre Sultana; în Brazilie,I.G.Dimitriu edita "Înşir'te, mărgărite".Nu mai cităm revistele legionare propriu zise,ca "Pământul strămoşesc",sau "Orientări".Chiar înfăptuirile nelegionare,ca Fundația dela Paris,ori publicații ca Stindardul,Limite,America,Solia,Țara şi Exilul,România,Carpații, Curierul Românesc ori"Țara" lui Alexandru Gregorian,nu s'au putut lipsi de colaborarea,esențială,a unor legionari.În cercul dlui Rațiu,cu buletinul său,se află legionarul Silviu Crăciunaş,fost chiar şef de județ,ba şi Gheorghe Beza, cel care a tras pe vremuri în subsecretarul C.Angelescu,care proteja pe bulgari în Cadrilater: de rămânea la noi,ar fi fost "asasin"; acolo însă e foarte prețuit... Nu ştim câți refugiați or fi ajuns să poarte,la butonieră,prestigioasa "Legiune de onoare"; noi cunoaştem numai unul,pe dr.Vasile Andrei,legionar.Am auzit c'ar fi având-o şi doctorul Mețianu,tot fost legionar.Nu ştim câți refugiați au obținut "Crucea de fier" în lupta contra comunismului; noi cunoaştem numai unul: pe părintele Popa dela Freiburg,legionar."Cuvântul" lui Nae Ionescu a putut să reapară în Exil datorită legionarului Gh.Racoveanu.Dacă Exilul are o gazetă care să stea cu cinste alături de marile cotidiene apusene,o datoreşte legionarilor Eugen Bârsan şi Gh.Bălaşu,cari cu boerească generozitate pun coloanele "Cuvântului Românesc" la dispoziția tuturor,până şi a detractorilor neleali ai Mişcării.Asta în timp ce,pentru ei înşişi,legionarii se mulțumesc cu un modest "Curier informativ".Şi ce să mai spunem de CNR,al cărui principal motor e secretarul său,legionarul N.Guguianu,iar în Germania Augustin Bidianu? Sigur că multe date ne scapă,cele de mai sus fiind în bună parte scoase dintr'o Vatră mai veche,aşa că ne scuzăm la cei nedreptățiți.

Dar cât suflet,câtă abnegație au cerut toate aceste înfăptuiri! Şi câte sacrificii,consimțite din dragul luptei pentru neam şi țară,măcar că,acolo,ei nu avuseseră parte decât de temnițe şi schingiuiri! Niciun obstacol nu le-a oprit avântul,acestor copii ai Căpitanului,în a da "totul pentru țară",- pe când,de pildă,"România" comitetului vişoenist,care se sprijinea doar pe pomana americană,şi-a încetat apariția îndată ce a'nțărcat Bălaia: "lupta" cu tarif n'avea cum supraviețuì închiderii de robinet.Alți politicieni se'ndeasă acum la moştenire.Vor comitet "democrat",dar cu ignorarea voinței Exilului; pretind să reprezinte Exilul,dar realizările Exilului sunt cele de mai sus,aproape toate legionare; afirmă că se vor orienta după starea de spirit din țară,dar,cu puține excepții,se fac a nu şti că cel puțin trei sferturi din victimele regimului de ocupație sunt legionarii.Şi,cum nu poate să existe luptă fără luptători,iar cei

cei mai capabili de luptă s'au vădit a fi legionarii,excluderea sau ignorarea lor duce la o dilemă,din care nu-i ieşire: ideatorii noilor formule - ori n'au nicio poftă de luptă,ci numai să "ciupească",pe unde or putea(în numele unor principii "înalte",natural),ori se leagănă în iluzia de a putea tutelă nişte oameni,cari,chiar şi în situaţia dată,au făcut atâtea impunătoare lucruri.Aşadar: o nouă impostură,sau o crasă naivitate! Dacă-i vorba de "domnia poporului",apoi n'a existat organizaţie în România care să iubească mai mult pe cel obijduit,să lupte mai desinteresat,să interpreteze mai just aspiraţiile maselor,mergând chiar până la sacrificiul suprem,decât Mişcarea Legionară.Nu noi avem nevoe a fi "băgaţi în seamă"; dar un comitet serios nu se poate sprijini,pentru a fi valabil şi viabil,decât pe realităţile şi valorile naţionale din Exil.Altfel,s'ar repeta trista experienţă din trecut,cu marele abis dintre un comitet-fantomă şi exilul viu.Sperăm de aceea că până la urmă "porunca vremii" va învinge,şi drămuirile pe procente vor înceta.Altfel,ce sens mai are o democraţie atât de trâmbiţată? Preopinenţii au ocazia să-şi arate sinceritatea convingerilor,şi a intenţiilor.Legionarii au răspuns,doar,la un apel,dar n'au aşteptat acest apel ca să se înhame la treabă.Cum s'a văzut.O învinge până la urmă strâmtimea de vederi? Asta nu va împiedica activitatea,în continuare,a celor cu dragoste de neam, capacitatea dăruirii şi desinteres.Ei vor purta mai departe,în furtuni,steagul Ţării,neatins de coaliţia de smoală,din Est şi Vest,incapabilă să bareze drumul destinului.E vorba de copiii Căpitanului,cărora nici asasinarea lui,nici trădările ce au urmat,nici vrăşmăşiile coalizate,cu tot zidul lor de ură şi de mişelie,nu le-au slăbit elanul de a da totul pentru ţară!

Petre Vălimăreanu

<u>PLAPOMA</u>,versuri din preajma Unirii(1859)

În seara de bobotează
Tot românul stă,veghează
În cer a se arăta
Ce destin el va avea.
Şi o cere cu grăbire
Orice bine,fericire
Şi-aşteaptă cu nerăbdare
Să ceară fieştecare
Unii rang,alţii avuţie,
Alţii poate chiar domnie,
Dar fiind un ger cam tare,
Vro câţiva falsi poliiţi

Aveau o plapumă mare
Stând sub dânsa învăliţi.
Unul zice: ştii ce,frate?
Oi să cer a fi dreptate,
Sunt sătul de strâmbătate!
Însă asta când spunea,
Plapoma spre el trăgea.
Altul iar dorea să ceară
România să prospară,
Dar pustia plăpomioară
Tot spre dânsul o sucea.

Unii boeri ca să ceară
A fi aleşi şi chemaţi
Bine ca să facă'n ţară
Măcar de n'a fost pătaţi,
Şi pe când se discutau,
Plapoma la ei trăgeau.
Alţii ziceau: Aide frate
În unire a striga
Prinţ român şi cu dreptate
Providenţa a ne da,
Dar plapoma cam pe spate
Numai ei voiau s'o ia.

&& La <u>Paris</u> a murit Luni 23 Martie,la 87 de ani,arhiepiscopul <u>George Tarasov</u>, exarh al Patriarhiei Ecumenice pentru Europa.În această calitate a ajutat Biserica Română a refugiaţilor din Germania,încă de pe vremea părintelui Vasiloschi, înlesnindu-le încadrarea canonică şi sfinţindu-le preoţi.Înmormântarea Sâmbătă 28 Martie,la Sainte Geneviève.A participat şi pr.<u>D.Em.Popa</u>.-

&& <u>Emisiunea de cultură şi spiritualitate românească</u> "Romanian Kaleidiscope", transmisă de staţia de televiziune GR-TV,channal 4,<u>Kitchener</u>,Ontari.(Canada), de cel puţin două ori pe lună,a împlinit vara trecută trei ani de activitate. Directorul acestei emisiuni este Pr.<u>Dumitru D.Ichim</u>.Programele transmise pe 21, 22 şi 29 Decembrie au adus pe micul ecran,prezentând telespectatorilor români şi canadieni,un Crăciun românesc."Romanian Kaleidoscope" e singura emisiune românească din Canada şi Statele Unite pe care o plăteşte guvernul în cadrul multiculturalismului.-

&& Preotul <u>Teodor Rocsin</u> din comuna <u>Pusztaottlaka</u>,în partea Crişanei rămasă la Unguri,a mers în Nov.1979 la fraţii săi români din Banatul înstreinat,slujind de sărbătoarea Sf.Arhangheli în biserica din <u>Locve</u>.I-a întors vizita preotul <u>Ionel Mojic</u>,care a slujit de Înălţarea Domnului 1980 în biserica română din <u>Puszta ottlaka</u>.Altă slujbă a avut loc în comuna <u>Aletea</u>.Fraţii noştri din Crişana "ungurească",cari au şi un vicariat român la <u>Gyula</u>,cu 16 parohii şi 12 preoţi,au organizat bine "Oastea Domnului".-

&& "Poporul nostru n'a dat niciodată înapoi în faţa greutăţilor.El a luptat şi a reuşit întotdeauna să înlăture obstacolele ce i-au stat în cale,<u>să-şi apere libertatea şi demnitatea</u>,să-şi asigure <u>independenţa şi progresul</u>",a spus <u>Ceauşescu</u> în mesajul de Anul Nou.De i-ar fi gura aurită...

CALENDAR NAȚIONAL

1 Ian.1881: Revista "Convorbiri literare" din Iaşi începe publicarea "Amnintirilor din copilărie" ale lui Ion Creangă.

1 Ian.1951: Apare, la Roma, revista "Vatra".

4 Ian.1926: E înlăturat ca nevrednic, dela moştenirea Trnului, prinţul Carol. Şi ce bine era, dacă oamenii noştri politici rămâneau la salubra hotărâre!

6 Ian.1581: Henric al III-lea al Franţei recomandă Dogelui Veneţiei pe Petru Cercel, fiul lui Pătraşcu cel Bun, care aspira la tronul Munteniei. In acelaş sens scrie la Veneţia, în aceeaşi zi, Caterina de Medicis, regina-mamă.

7 Ian.1881: Se naşte, la Bucureşti, scriitorul Ion Minulescu.

11 Ian.1931: Ion Mihalache, ministru de Interne, dizolvă Garda de Fier.

6 Ian.1906: Bande greceşti incendiază comuna românească Gramaticova (Mac.)

12 Ian.1601: Mihai Viteazul, pribeag, soseşte la Viena, cu o suită de 30 persoane şi 16 trăsuri. E găzduit la hanul "Zum Guldin Hirschen".

13 Ian.1906: Se naşte, la Cruşova (Macedonia), Valeriu Papahagi.

13 Ian.1921: Moare prof. Ion Caragiani, junimist, macedonean de origine.

14 Ian.1836: Serbia cumpără din Muntenia "30 milioane ocă de sare bună, nerăzbătută de ploaie, în preţu de câte opt sfanţihi de ocă.. Şi vom primi sarea anume la schelele Olteniţa, Giurgiu, Zimnicea, Bechet, Calafat şi Cerneţi.. Şi după încheierea contractului vom număra la Visteria Valahiei 25.000 de galbeni şi apoi răfuiala totalului să să facă la primirea sării".

17 Ian.1936: Moare luptătorul maramureşan Teodor Mihali.

17 Ian.1906: Bande greceşti incendiază comuna româneasc Selia (Macedonia).

17 Ian.1936: Moare, la Bucureşti, Matei I. Caragiale.

18 Ian.1821: Incepe răscoala lui Tudor Vladimirescu.

19 Ian.1631: Moare, la Dragomirna, învăţatul mitropolit Anastasie Crimca.

21-23 Ian.1941: "Rebeliunea": ca şi la "lovitura" dela 3 Septembrie, când aştepta "strategic" pe noua graniţă dela Braşov, Horia Sima stă pitit, aşteptând rezultatul sacrificiilor altora; dar n'a avut noroc. Ratează astfel o carieră abia înmugurită şi aşa de promiţătoare, clădită cu calcul, migală şi răbdarea pe jertfirea atâtor oameni de elită; pierdută definitiv partida, aventurierul e silit s'o şteargă spre Apus, în căutarea altui soi de consolări..

21 Ian.1936: Moare Roman Ciorogariu, episcop al Oradiei, la 84 de ani. Işi pierduse o mână în atentatul lui Max Goldstein la Senat, în 1920.

24 Ian.76: Naşterea împăratului Adrian.

24 Ian.1866: Moare, la Cernăuţi, profesorul Aron Pumnul.

25 Ian.1916: Moare, în Câmpulung (Muscel), pictorul Iacovache Constantinescu.

28 Ian.1931: Moare, la Paris, gen. Berthelot, mare prieten al României.

28 Ian.1971: Se decide, printr'o hotărâre a preoţimii locale, întrunită la Vârşeţ, constituirea Vicariatului Ortodox Român din Banatul înstreinat.

30 Ian.1926: Moare Bucura Dumbravă.

1 Febr.1881: Eminescu publică, în "Convorbiri", "Scrisoarea întâia".

4 Febr.1906: Se naşte, la Somoştelnic (Târnava Mică), episcopul Vasile Cristea.

5 Febr.1601: Baba Novac, vestitul general al lui Mihai, acum în slujba lui Basta, e jupuit şi ars de viu, la Cluj, de unguri, iar cadavrul său tras în ţeapă.

6 Febr.1891: Se naşte Adrian Maniu.

6 Febr.1941: 300 de Români din Boian, Mahala, Cotul Ostriţei şi alte sate din Bucovina de Nord sunt seceraţi de mitralierele ruseşti pe malul Prutului, pe când încercau să treacă înnot în România rămasă pe-atunci încă liberă.

7 Febr.1931: Moare, la Lugoj, compozitorul Ion Vidu.

10 Febr.1931: Moare, la Fiume, dr. Iosif Belulovici, român din Istria.

14 Febr.1821: Moare, la Buda, Petru Maior.

14 Febr.1906: Bande greceşti ucid pe românul Sotir din Furca (Macedonia).

15 Febr.1851: Se naşte, în Bucureşti, pictorul Ion Andreescu.

15 Febr.1851: Se naşte, la Iaşi, Spiru Haret.

15 Febr.1906: Bande greceşti asasinează 3 români din Cerna Reca (Macedonia).

17 Febr.1961: Moare, la Louvain (Belgia), prof. Sever Pop.

23 Febr.1411: In zilele lui Mircea, mare cutremur de pământ în Muntenia.

23 Febr.1601: Mihai intră în Praga, pentru întâlnirea cu împăratul Rudolf.

23 Febr.1936: Iese, la Youngstown, "Solia", organ al Ep. Române Ortodoxe.

25 Febr.1881: Moare, la Bucureşti, August Treboniu Laurian.

28 Febr.1501: Anton de Bistriţa, solul lui Ştefan, primit de dogele Veneţiei.

Martie 101: Traian şi legiunile romane trec Dunărea în Dacia.
Martie 1241: Hoarde tătărăşti,conduse de Cadan şi Buri,intră în Ardeal.
1 Martie 1881: Slavici scoate,la Bucureşti,"Novele din popor".
1 Martie 1911: Redeschiderea şcoalei române din Turtucaia.
1 Martie 1906: Bande greceşti ucid pe românul Şuguniţa,la Rapes(Macedonia).
2 Martie 976: Prima menţiune cunoscută despre Vlahii din Peninsula Balcanică.
4 Martie 1906: Bande greceşti ucid pe învăţătorul român Şumba,la Băiasa(Mac.)
7 Martie 1441: Iancu de Hunedoara(Ioan Corvin),voevod al Transilvaniei.
8 Martie 1961: Moare,la Bucureşti,Gala Galaction.Avea 82 de ani.
8 Martie 1896: Se naşte,la Piteşti,Marin Teodorescu-Zavaidoc,lăutar vestit.
9 Martie 1961: Moare în Bucureşti,la 69 ani,Cezar Petrescu.
10 Martie 1856: Se naşte,la Tohat(Sălaj),scriitorul Petre Dulfu.
10 Martie 1936: Moare G.Ibrăileanu,animatorul "Vieţii româneşti".
12 Martie 1601: Ieremia Movilă,Domnul Moldovei,întăreşte daniile unor sluji-tori "în satul lui Manovrat,pe Nistru,în ţinutul Sorocii".
12 Martie 1906: Bande greceşti incendiază morile unor Români la Cerna Reca.
13 Martie 1881: Se naşte actorul Tony Bulandra.
14 Martie 1881: Camera Română proclamă,la Bucureşti,Regatul României.
15 Martie 1821: Pandurii lui Tudor poposesc la mănăstirea Ciorogârla; a doua zi ei intră în Bucureşti,stabilindu-şi tabăra la Cotroceni.
17 Martie 1906: Iese,la Iaşi,"Viaţa românească,cu Stere,P.Bujor,Ibrăileanu.
17 Martie 1941: Moare la Cannes,la 59 de ani,N.Titulescu.
18 Martie 1906: Primul sbor mecanic din lume,la Montesson(lângă Paris),cu aparatul conceput de Traian Vuia.
18 Martie 1906: Bande greceşti ucid la Sekia pe păstorii români Duma şi Toncea din Lumniţa şi dinamitează casa lui Iani Papahagi din Grebena(Macedonia).
19 Martie 1841: Se naşte Iosif Vulcan,directorul "Familiei" din Oradea.
19 Martie 1951: Moare scriitorul Artur Gorovei.
20 Martie 1831: Se naşte,la Câmpulung(Muscel),pictorul Teodor Aman.
20 Martie 1886: Se naşte G.Topârceanu,la Bucureşti.
20 Martie 1906: Bande greceşti ucid nişte români la Lutro,Grizali şi Turia.
22 Martie 1936: Legionarii ridică o troiţă la Olteţ(Făgăraş).
25 Martie 1821: Zavergiii lui Ipsilanti intră în Bucureşti şi se instalează la Colentina; a doua zi,mitropolitul şi boerii i se plâng de jafurile lor.
25 Martie 1881: Se naşte,la Sânnicolaul Mare,în Banat,Bela Bartok.
26 Martie 1601: Sigismund Báthory soseşte la Cluj,pentru a treia domnie.
29 Martie 1971: Moare,la Bucureşti,Panaitescu-Perpessicius.
30 Martie 1856: Tratatul dela Paris,foarte important pentru naşterea României moderne,pune Princîpatele Române sub garanţia Marilor Puteri,restitue Moldovei sudul Basarabiei,înfiinţează Comisia Dunării,convoacă Divanurile ad-hoc.
30 Martie 1541: Ieronim Laski,trimisul Austriei la C-pol,raportează că "Moldovenii nu pot suferi nici într'un chip că li s'a luat partea cea mai frumoasă a Moldovei" de către turci; e vorba de Chilia,Cetatea Albă,Tighina.
31 Martie 1821: Moare Gabriel Bănulescu-Bodoni,mitropolitul Basarabiei.
31 Martie 1891: Se naşte Ion Pillat.
31 Martie 1911: Românii macedoneni protestează la Sublima Poartă contra refuzului Patriarhiei din Constantinopol de a le acorda drepturi religioase.-

In serile cu denii de Ilie V.Spiridon

Prin geamul spart de lângă uşă,
Soarele,roşu ca o rană,
S'a oprit,ca un smeu în arbori,
In praporul de lângă strană.

Pe prapor,chipul bun ca pânea
S'a luminat parcă mai tare;
In strană,badea Toma Berghii
A'nceput iarăşi o cântare.

Părintele-a citit pe urmă
Din Carte despre-un Om şi-o Cruce..

- Oare,de ce-şi tot ducea mama
Mâna la ochi să şi-i usuce?

Ades în serile aceste,
Cu cât mai mult mă'ndepărtez
Prin ani,mai greu mă prinde somnul
Şi,fără voie,mă visez
In cimitir,în satul nostru,
La un mormânt,pe lângă duzi:

- Hai,mamă,să pornim la denii!
Şi mă trezesc cu ochii uzi.

&& Dialog: - E posibilă construirea socialismului în Statele Unite?
- Desigur! dar ar fi păcat...

TERORISMUL DE STAT

Despre Terorismul de Stat am scris mai de curând pe larg.Revenim mai pe scurt acum asupra acestei teme scabroase,cu prilejul celor trei tentative de asasinat contra Domnilor Penescu,Goma şi Orescu.

Terorismul de Stat e vechi de când lumea.El nu trebue confundat cu Tirania, violenţa organizată de Legi.Terorismul e un act de violenţă al Statului în afara Legii şi contra Legii,făcută chiar de el.Dar vechile State,chiar acele complăcute în tiranie,au făcut economie de Terorismul aşa definit,în afara graniţelor lor.Printre actele de terorism de Stat se numără şi răpirile adversarilor politici cu violarea teritoriului unui Stat străin.Tot atât de flagrantă violare a Dreptului Ginţilor este asasinatul direct,sau tentativa de asasinat,pe pământul altei ţări.

O celebră tentativă dublă de răpire şi asasinat în Istorie este aceea a Romei contra lui Anibal,refugiat la Curtea Regelui Bitiniei.Anibal le-a luat-o Romanilor înainte şi s´a sinucis."Haide să scap Roma de un duşman",au fost ultimele cuvinte ale marelui Căpitan învins.Altă violare cu răsunet,pe contul lui Ludovic XIV,este răpirea de către Dragonii lui,a ministrului unui mic Ducat italian,care l-a tras pe sfoară pe Regele-Soare.Răpitul e Contele Mattioli,bănuit a fi misterioasa "Mască de Fier".În sfârşit,cea mai desbătută este răpirea Ducelui d´Enghien de către Dragonii lui Napoleon,pe teritoriul Ducatului de Baden, la Ettenheim.Nici Republica IV nu s´a lăsat mai pe jos cu răpirea spectaculară a lui Ben Bella din avionul în sbor spre Egipt.Statele vechi cu toate acestea,au recurs rar în cursul secolelor la asemenea metode şi nu au comis niciodată crime contra adversarilor politici pe teritoriu străin.

Dar cine a amplificat la maximum Terorismul de Stat în Ţări străine cu toate variantele lui,răpiri,asasinate şi tentative de asasinat,cine l-a organizat, l-a perfecţionat,l-a modernizat şi l-a permanentizat,este Regimul bolşevist.Menţionăm răpirile senzaţionale din plin Paris,a Generalilor Kutiepov şi Miller, Şefi ai Emigraţiei ruseşti.O soartă tragică a avut deasemenea cam tot pe atunci Skoropadski,Hatmanul Ucrainei.Într´o cursă a căzut mai târziu şi alt şef ucrainean,Bandera,Căpetenie vestită de Partizani.Nu mai numărăm puzderia de cazuri cufundate în anonimat.

Sateliţii din Europa de Est şi de pretutindeni,mai ales Cehii,Bulgarii,mai pe urmă Cubanii,s´au grăbit să imite cu brio modelul bolşevist.Mai mulţi fruntaşi ai Emigraţiilor politice de dincolo de Cortina de Fier au fost asasinaţi de serviciile secrete ale Blocului Comunist.Instrumentele crimei sunt de predilecţie pachetele "piégés",adică pregătite să explodeze când sunt desfăcute de destinatari.Securitatea bulgară a inaugurat de curând un sistem original de asasinat,şi anume împungerea adversarilor în spate la înghesuială în mulţime,cu vârful unei umbrele,ascuţit şi otrăvit.

Regimul Comunist din România nu recursese până acum la asasinate pe teritoriu străin.El s´a mulţumit în epoca Stalinismului din anii 50 cu trei răpiri, a lui Beldeanu la Berlin,a Comandantului Legionar Puiu Traian la Viena şi a Profesorului Aurel Decei la Istambul.Primul a murit schingiuit groaznic în închisoare.Ceilalţi doi au supravieţuit.Şi iată,tocmai sub Ceauşescu,Regimul Comunist trece brusc la omucideri contra adversarilor politici din Exil.El parcă ar vrea să marcheze cu crime întoarcerea în România la un Stalinism încă mai acut decât pe timpul lui Stalin.Şi toată această actualizare a crimei e demarată pe timpul Conferinţei din Madrid.Regimul de sub egida lui Ceauşescu a violat astfel pretinsa Politică de"Destindere" şi a adus o ofensă gravă Dreptului Internaţional.

Inaugurarea unei ere de violenţă contra Exilului este "nu numai o crimă,dar o greşală",pentru a cita celebra sentinţă a unui priceput în materie,a lui Fouché.O greşală destul de mare a lui Ceauşescu a fost chiar numai injuriile aduse Exilului în public de el în persoană,cu nu mai ştim care prilej.El nu a priceput sau nu vrea să priceapă cum Exilul poate constitui o opoziţie constructivă foarte utilă în timp.Dacă i-ar fi rămas un dram de Românism şi de simţ politic superior,Ceauşescu ar urmări personal cu interes instructiv opera Exilului în ce are serios.Exilul Politic,în zona de mai sus,nu are,cum am mai scris,nimic conspirativ şi subversiv.El urmăreşte în văzul tuturor şi frontal,o evoluţie pacifică spre un regim mai omenesc,până se va ajunge cu timpul la un regim de adevărată libertate,fără de cutremur de pământ.

Să tragem o primă concluzie din aceste tentative de asasinat.Exilul,cu toate fisurile lui,neliniştește Regimul dela Bucureşti.Şi îl turbură,fiindcă nu-l interesează absolut deloc să facă "puţintel bine" Poporului Român.Aparacikii Regimului,"Noua clasă",descrisă de Djilas,de Varga şi acum de Voslenski,se cramponează fără restricţie,până la obsesie,de privilegiile garantate de "Nomenklatura".Pentru "Nomenklatura",pentru un crâmpei de Putere,mai mult o iluzie,Aparacikii sunt în stare de orce infamie,de cele mai crapuloase crime,de genocid.Pereat mundus,fiat Nomenklatura,e dogma "noii"clase din Sistemul Comunist."Nomenklatura" nici măcar nu-şi dă seama că odată cu pieirea lumii,piere şi ea."Obiectivul economic al acestei noi clase dirigente",scrie Branco Lazici într'un articol remarcabil,"nu este buna stare a Poporului,nici desvoltarea Economiei Naţionale".Lazici citează pe Voslenski,autorul "Nomenklaturii": "Legea fundamentală economică a Socialismului Real obligă Nomenklatura,clasă dominantă,de a garanta, printr'o serie de măsuri economice,siguranţa şi maxima extensiune a puterii sale".Lazici continuă după încheierea citatului: "Cu alte cuvinte,e preferabil a avea o economie deficitară,dar controlată,decât o economie prosperă,dar care scapă din vigilenţa Clasei dirigente.De aici paradoxul după care o ţară cu cât e mai socializată,cu atât e mai puţin prosperă".Iată dar de ce nefericiţii de Români aşteaptă în cozi şi ore lungi,o brumă de alimente.Ce interesează "Nomenklatura" dacă lipsa unor categorii de alimente ameninţă substanţa biologică a Poporului Român! Astfel dogma omucidă a "Nomenklaturii" constitue o nouă formă de terorism intern de Stat contra populaţiei,o altă formă de genocid.

Aşa ajungem la o a doua concluzie.Regimul dela Bucureşti nu face prea mare caz de Anti-Comunismul manicheist,vehement şi rudimentar.În schimb îl îngrijorează Anti-Comunismul modernizat,gradual,reformist cu puncte de sprijin din interior,din treaptă în treaptă.Căci el ar putea desghioca eventual cu timpul,monolitul faraonic al"Nomenklaturii".Temători şi de umbra lor cum sunt Aparacikii, ei nu exclud ipoteza unui ierarh mai luminat şi mai îndrăzneţ,care să se lase sedus de soluţia salvatoare a unui Reformism progresiv,dar care reduce puterea exclusivă,deşi iluzorie,a"Nomenklaturii"."Noua Clasă"de după Revoluţia Bolşevistă se deosebeşte fundamental de "Noua Clasă" de după Revoluţia Franceză."Noua Clasă"de atunci,adică Burghezia,după victorie a ieşit sincer la lumină să-şi etaleze Puterea,s'o umanizeze,s'o amelioreze şi s'o împartă cu cât mai multă lume."Noua Clasă"post-bolşevistă din contră,s'a refugiat ipocrit în clauzura întunericului după o inter-selecţie extrem de strictă,redusă la o drămuire egoistă şi exclusivă de participare la o Putere contra naturii şi intereselor umane."Nomenklatura,întoarsă la un model feudal asiatic,preferă să aştepte moartea în credinţa de a-şi prelungi viaţa,închisă ermetică în "Cetatea interzisă",decât să facă un pas în lumea deschisă.O Poliţie obtuză şi îndărătnică într'o rutină opresivă,o încurajează,ba chiar o supraliciteazá în această înţepenire sinucigaşă cu timpul.

Din această perspectivă retrogradă,e interesant de scrutat criteriul de selecţie a celor trei victime.Dl Penescu,octogenar,este iniţiatorul şi în bună parte realizatorul Consiliului Naţional Român.Acesta este embrionul unei organizări politice a Exilului,cu mulţi sorţi,în ciuda deficienţelor de până acum,de a realiza o forţă politică reprezentativă.C.N.R.,ferit de extremisme şi de exagerări ideologice particulariste,e menit să întreprindă o acţiune în spirit de moderaţie şi echilibru,inspirată de un robust realism politic.Astfel C.N.R. poate deveni un interlocutor competent înăuntru şi în afară.

Dl Paul Goma,scriitor şi fost membru al Partidului Comunist,luptă acum pentru Drepturile Omului.Nimeni,cum am mai scris,în altă direcţie,nu poate să-i nege dreptul la căire şi la evoluţie.Şi nimeni nu are dreptul să-i bănuiască sinceritatea până la proba contrarie.Dl Goma a greşit cu declaraţia contra"persecuţiei Ungurilor în România".Au mai greşit şi alţii cu o declaraţie asemănătoare la Londra.Sperăm ca ei să regrete acum aceste ieşiri imprudente.Dl Goma şi-a făcut un nume în Occident.El poate fi deci util Cauzei Româneşti,bine înţeleasă.

Dl Orescu,Preşedintele Cercului Democrat Româno-German din Köln,e cel dintâi care a avut curajul să înfăţişeze în Exil,cu Programul-Alternativă,noua formă de Anti-Comunism,Anti-Comunismul gradual.Despre activitatea Cercului Democrat în stil modern şi eficace,am mai scris în "Vatra".Vom reveni altă dată.

Domnii Penescu,Goma şi Orescu au avut de curând ceva în comun.Toţi trei au intervenit la Conferinţa dela Madrid şi au ţinut acolo câte o Conferinţă de Presă.

Intervenţia lor să fi jenat într'atât Regimul dela Bucureşti, încât să-i condamne la moarte?

Dar sentinţa aceasta de moarte dă şi Exilului o lecţie. O bună parte din Presa Exilului a întreprins campanii de discreditare tocmai contra acestor trei, cari au primit, cu violenţa adversarului, premii de eficienţă contra Comunismului. Campanii nejustificate, şi mai ales acele de rea-credinţă şi vulgare, nu pot decât să compromită magisteriul Presei.

Cu aceste trei tentative de asasinat, Regimul dela Bucureşti şi-a degradat imaginea încă mai iremediabil. Până unde va ajunge cu practicarea Terorismului de Stat?

M.F.Enescu

DOINĂ de Tudor Arghezi

Îi ţes ţării, pe gherghef,
Fire'n jur, ca de sidef,
Să ne sugă, ca pe muşte,
Când se ţin să nu ne'mpuşte.
Toţi păianjenii domneşti
Stau la pândă'n Bucureşti
Şi apucă, pe furiş,
Oamenii'n păienjeniş,
Făcuţi ghem, pe dedesubt,
Şi-i păstrează pentru supt,
Iar păianjenul mai mare
Stă în mijloc, ca'ntr'un soare
De mătase,
Coase firul şi-l descoase
Şi-l aşează, să se joace,
Mai încolo, mai încoace,
Îl înnoadă, îl desnoadă,
Împletit tot pe-altă pradă,
Ca să prindă, cu năvodul,
Înlăuntrul lui norodul.
Poate nici nu te-ai gândit
Că un băţ doar, de chibrit,
Ar da foc, într'o clipită,
La mătasea împletită.

&& De sărbătorile Crăciunului, patriarhul Iustin a lansat un apel către toată lumea, "pentru instaurarea unui climat de pace, de destindere, de încredere reciprocă şi de cooperare.. pentru apărarea păcii în lume, pentru înţelegerea dintre popoare, pentru rezolvarea tuturor conflictelor pe calea înţeleaptă a tratativelor". Dar pentrucă încordarea de astăzi are nişte pricini, efortul ar fi să fie făcut pentru secarea acestor pricini; cu dispariţia lor, dispare şi efectul. Pentru noi, Românii, una din pricini e înstreinarea Basarabiei, Bucovinei de Nord şi regiunii Herţa. Îndemnat-a patriarhul pe Ceauşescu să "trateze" restituirea acestor provincii? Profitat-a Fericirea Sa de recenta-i vizită la Moscova, ca oaspe al patriarhului rusesc, ca să-l îndemne pe acesta la înlocuirea mitropoliţilor ruşi dela Chişinău şi Cernăuţi cu ierarhi români? Dacă n'a făcut-o, n'a adus nicio "contribuţie pozitivă la zidirea unei lumi noi, unei lumi a păcii şi bunei-voiri între oameni", cum ne îndeamnă pe noi, refugiaţii, într'un alt apel, să facem. Şi-atunci, de ce şi-o fi mai pierzând vremea cu apeluri, pe care el e cel dintâi a nu le pune în practică?...

&& La sfârşitul anului trecut s'a stins într'o localitate de lângă Hamburg, la 89 de ani, amiralul Dönitz, cancelar al Germaniei înfrânte în ultimele ei 23 de zile. Judecat şi el la Nürnberg pentru "crime", de care îl acuzau mai ales imaculaţii de ruşi, a scăpat de ştreang numai datorită mărturiei unui amiral american, care a declarat că, în situaţiile date, el ar fi procedat la fel ca Dönitz. După zece ani de închisoare, şi-a găsit adăpost într'un mic apartament pus la dispoziţie de o colectă a devotaţilor săi marinari. Guvernul german, încă copleşit de "complexul vinei", n'a găsit de cuviinţă să-i facă funeralii naţionale; n'a trimis nici măcar o companie de onoare, ba chiar a interzis participarea militarilor în uniformă, deşi milioane de Nemţi îşi datoresc viaţa eforturilor amiralului Dönitz, care a făcut imposibilul pentru a sustrage barbariei bolşevice valurile de refugiaţi din Est, aducându-i în zonele, mai sigure, ale Apusului.-

&& A murit o sfântă.- Vineri 7 Februarie s'a stins la Châteauneuf-de-Galaure, în apropiere de Valence(Franţa), la 79 de ani, Marthe Robin, a cărei întreagă viaţă a fost o permanentă Vinere a Patimilor. Paralizase la 16 ani; de 50 de ani purta stigmatele Mântuitorului, cu suferinţa sângerării mâinilor, picioarelor, frunţii şi coastelor, mai ales Vinerea; de 30 de ani n'a pus în gură nimic altceva decât Sfânta Împărtăşanie. La înmormântare au participat popor şi clerici de pe toate continentele, unde lăsa, rod al pietăţii celor ce-au cunoscut-o, vreo 60 de "foyers de charité".

&& O publicaţie bisericească vorbeşte, şi repetat, de primirea părintelui Nathaniel "în monasticism". Dar, parcă mai româneşte ar fi "în monahism".

DIN ZIARE,CĂRŢI,REVISTE

& Ronald Reagan,în "Borghese",Milano,4 Apr.1976: "Destinderea"nu trebue să fie o stradă cu sens unic.. Când e vorba de război şi pace,putem tratà numai dacă suntem tari,decişi să ne apărăm.. Nicio altă Yaltă,sau Potsdam,conferinţe internaţionale care deciseră pe totdeauna soarta Europei de Est şi sancţionară pierderea libertăţii a milioane de fiinţe omeneşti,pierdere decisă de oameni cari n'aveau niciun drept s'o facă.. Să nu căutăm a "cumpăra" Uniunea Sovietică cu continui concesii şi cu trimitere de grâu.Dacă recolta,în Rusia,e dezastroasă,asta depinde de sistemul comunist,care,după atâţia ani,este în plin faliment. Pentru ce s'o ascundem lumii,trimiţând Rusiei grâul nostru,şi la un preţ inferior pieţii libere? .. Nu ne putem permite să fim ai doilea în lume: pentru apărarea păcii,trebue să fim cei mai tari.. Când am semnat acordurile dela Helsinki, concesiile noastre au fost mai mari ca ale Sovietelor.Tot zgomotul făcut asupra acordurilor era numai propagandă comunistă.În realitate n'am făcut altceva decât să legitimăm frontierele Europei "satelite" şi să violăm,astfel,dreptul la libertate a milioane de oameni.In plus,îndată după Helsinki sovieticii au anunţat că nu vor renunţa la "războaiele de liberare",în realitate războaie de cuceriri. Noi nu putem deci liberà popoarele din Europa orientală,dar sovieticii pot cucerì popoarele din lumea treia.Eu nu cred că pericolul comunist e înlăturat.Am combătut viguros comunismul la Hollywood în ani cruciali şi am reuşit să-l elimin din industria noastră cinematografică.Cred că trebue să continuăm a combate comunismul oriunde ne ameninţă libertăţile.

& Sovietele n'au inventat nimic,spune Pierre de Villemarest,în "Valeurs actuels".Ei n'au făcut decât să studieze şi memorizeze.Iată cum definea filosoful chinez Sun-Zu,acum 5 secole,folosirea subversiunii,a terorismului şi a războiului psihologic: "Nu există artă mai sublimă decât aceea care constă în a distruge rezistenţa inamicului fără a combate pe teren.Tactica directă a războiului nu-i necesară decât pe câmpul de bătae,dar numai tactica indirectă poate duce la o adevărată şi durabilă victorie.Distrugeţi tot ce are vreo valoare în ţările inamice,începând dela tradiţiile naţionale.Compromiteţi pe emisarii marilor puteri în întreprinderi criminale.Distrugeţi-le reputaţia cu toate mijloacele,pentru a-i ridiculiza în ochii compatrioţilor lor.Nu respingeţi niciun ajutor,nici măcar pe acela al oamenilor josnici şi de dispreţuit.Distrugeţi opera guvernelor lor cu toate mijloacele posibile.Aţâţaţi discordia între cetăţenii ţării inamice.Împingeţi pe tineri contra bătrânilor.Anulaţi orice spirit de disciplină.Înjosiţi tradiţiile şi valorile morale,cum şi divinităţile venerate.Fiţi largi în promisiuni şi recompense,pentru a corupe.Când totul va fi putred,veţi fi învins fără luptă".-

& Părintele Vasile,în "Telegraful Român",Sibiu,15 Nov.1980: S'au împlinit 250 de ani dela naşterea ţăranului Nicolae Ursu.. Despre felul cum au apreciat bihorenii lupta şi chipul lui Horea ne grăeşte faptul că portretul său a fost aşezat în Catedrala ortodoxă dela Oradea,în rând cu sfinţii Bisericii.. care biserică s'a construit tocmai în timpul revoluţiei lui Horea,în anul 1784.. Înainte de a porni lupta,Horea a fost cioplitor în lemn şi a lucrat cu pricepere şi simţ artistic la construcţii de case şi biserici din lemn.Se cunoaşte biserica de lemn din Cizer(Sălaj),pe grinda căreia se poate citi însemnarea că este făcută de Horea.Biserica se află astăzi la Muzeul Satului din Cluj-Napoca.-

& Pr.Prof.Dr.Grigore Marcu,Sf.Andrei - Apostol străromân,în "Telegraful Român",15 Nov.1980: Când a sunat ceasul dispersării la propovăduire,a pornit şi Sfântul Andrei "în lume".. Unde anume?.. Documentele Creştinismului primar înregistrează -sau măcar semnalează- prezenţa activă(şi) a Sf.Ap.Andrei în tărâmuri nu numai cunoscute nouă,ci chiar şi apropiate de noi: Cipru,Epir,Tracia,Ahaia, Colchida,Sciţia,ş.a. După Herodot,Sciţia cuprindea atunci Dobrogea,Muntenia de azi,Moldova,tărâmurile din nordul Mării Negre până la Don şi Marea de Azov.. Din puzderia de date fragmentare privitoare la activitatea sa misionară.. rezultă mai presus de toate această certitudine istorică: Sf.Andrei a predicat în spaţiul teritorial stră-român.Dar nu numai el.Prezenţa activă a Sf.Ap.Pavel(şi) în acelaşi spaţiu misionar este deasemenea suficient atestată după severele canoane ale cercetării istorice şi biblice.. "Nicopolis"din Tit 3,12 şi "Dalmaţia" din II Tim.4,10 adeveresc că aria de formare a poporului străromân a devenit curând (şi cu adevărat) teren de activitate misionară a strădalnicului Apostol"al neamurilor",- fără să mai punem la socoteală străvechea zicală: "I-a lăsat ca Pavel pe valahi"...

& Congresul Limbii Române s'a ţinut anul acesta la N.York în zilele de 11-13 Octombrie, cu participări până şi din Europa: prof. Sava Gârleanu şi familia Urwich. De acest congres se ocupă amănunţit "Troiţa". Cel viitor se va ţine în Octombrie 1981, la Toronto (Canada), având ca motto: "Să ne cunoaştem Exilul Românesc". "Pentru fraţii români cari au trăit ani lungi şi întunecaţi acasă, în lagăre, temniţi, la stuf, la canal, Aiuduri, Jilave şi ocne -scrie "Troiţa" (Willowdale, Nov. 1980)-, Congresul Limbii Române în sesiunea a noua, la Toronto, va încerca, cu ajutorul altor pribegi, să lumineze, pentru cei noi veniţi, şi cele mai ascunse laturi ale Exilului românesc, cu: oamenii, buni sau răi, cu înfăptuitorii şi detractorii lui, cu eroii, iudele şi vânzătorii dintru început şi până astăzi, cu instituţiile, bibliotecile, editurile, asociaţiile, societăţile, locaşurile de închinăciune sau cultură, coruri, poeţi, sculptori, pictori, compozitori, scriitori în toate ramurile, folclor, ştiinţă, medicină, reprezentanţii politici - dela partidele istorice până la mult înjurata Mişcare Legionară, în RSR şi străinătate şi pe care, cunoscând-o, noii veniţi vor descoperi că ei, legionarii, au fost ctitorii majorităţii înfăptuirilor pribegiei româneşti - pe de-o parte fiindcă au fost primii sosiţi în Occident şi pe de alta fiindcă prin firea şi educaţia lor au ştiut să jertfească neprecupeţit şi au crezut ei că activitatea lor va aduce cu un ceas mai devreme reînvierea Neamului Românesc.

& Paraschiv Delaputna, Amintiri din război (în manuscris): În August 1944, venind spre ţară, cu divizia "Tudor Vladimirescu", am ajuns la graniţă. Într'o Duminică dimineaţa am plecat cu toată compania la spălatul rufelor la Nistru. Când am intrat în râu, mi-am făcut cruce şi am băut un pumn de apă. Câtiva din panduri m'au observat şi au făcut la fel. Ceva mai la vale, de partea cealaltă, era un sat, din care se trăgea un ofiţer "al poporului". Acesta a fost învoit să-şi vadă părinţii. Toată lumea din sat ştia acum că pandurii sunt lângă Nistru. În timp ce spălam rufele, priveam dincolo de mal, ca la ceva sfânt. Era pământul scump al ţării mele. Printre aluni, o fată îmbrăcată de sărbătoare sărea din loc în loc, culegând alune. Unul din panduri strigă la ea: Făăă, tu n'ai de lucru astăzi? Ea rămase o clipă locului, apoi îi răspunse cât putu: Da ce, mă, v'aţi sălbătăcit? Nu ştiţi că azi e sărbătoare?.. Dar de sărbători şi biserică uitase mai toată lumea printre noi. Fata începu să cânte, de făceau ecouri malurile Nistrului: Marioară de pe coastă, /Părul lung şi mintea proastă. /De ţi-ar fi mintea ca părul, / N'ai iubi pe domnişorul, /Şi-ai iubi un ciobănaţ, /Seara îţi aduce caş, /Dimineaţa urdă dulce, /Te sărută şi se duce.- Alese versurile la întâmplare? Eu mă vedeam oricum vizat, ca iubind pe "domnişorul" bolşevic care, intrat în ţară, Dumnezeu ştie de-l mai poate scoate cineva. Înţelesul versurilor îmi pălmuia obrajii, totul părea că ia foc în mine, deşi stăteam în apă până la brâu.

În ziua de 24 August trecem Nistrul pe la Iampol, în Basarabia. De aici am mărşăluit prin Soroca. Era vreme senină cu soare, cetatea parcă ne zâmbea trist. A doua zi ne-am încrucişat marşul cu cel al noilor prizonieri. Noi intram în ţară, ei luau drumul stepelor Rusiei. Sute de mii de oameni, în unităţi intacte. Praful stârnit de mersul lor se întindea pe chilometri. Mulţi îşi întâlneau vechi cunoscuţi, strigau după rude, dacă au ştiri de-acasă. Ei făceau ochii mari şi nu ştiau ce să creadă, văzându-ne în uniforme sovietice şi înarmaţi. Abia la Iaşi, unde am ajuns la 27 August, am aflat de "armistiţiu". Jalea din Basarabia o uitasem la vederea ce mi se înfăţişa în Moldova. Pe o parte şi alta a şoselelor, prin lanuri de porumb şi prin păduri, roiau singuratici sau în cete soldaţii români numai în cămăşi şi ismene. Pivniţele erau pline cu vinul scurs din butoaiele împuşcate. Vaci, boi de muncă, porci şi păsări, tot ce se găsea în calea ruşilor era fulgerat de gloanţe. Populaţia, parcă intrase în pământ.

& Zahu Pană "Ostaşul ars", în Cuvântul Românesc, Ian. 1980. E vorba, în acest articol, de povestea soldatului "ars" în Bucureşti când cu "rebeliunea", inventată pentru discreditarea Legiunii. "Dacă ar fi existat într'adevăr un ostaş ars, nu i s'ar fi făcut funeralii de erou? se miră, la Ocnele Mari, deţinutul Petre Pandrea, care nu era deloc legionar. Numele lui ar fi fost pe toate buzele, iar fotografia lui ar fi apărut în toate ziarele. La regiment ar fi avut un colţ al eroului, iar în comuna natală s'ar fi făcut procesiuni. Familia lui îndurerată ar fi fost primită de Conducătorul Statului, etc. Dar acest ostaş n'a existat niciodată!". În adevăr, dela garnizoanele din Bucureşti n'a dispărut niciun soldat în acele zile. Nimeni nu i-a dat în vileag numele, unitatea, sau locul de naştere, cum ar fi fost foarte firesc; niciun ziar n'a publicat aceste detalii, nici măcar "Pe marginea prăpastiei". Misterul a fost mărturisit mai târziu de un vechi comunist, pe patul

de moarte. Acesta a arătat cum "la 22 Ianuarie 1941, din ordinul partidului comunist, s'a dus la morgă, unde cunoştea pe unul din portari, l-a luat la o ţuică, l-a îmbătat bine, apoi cu un alt tovarăş s'au dus şi au luat un cadavru pe care l-au îmbrăcat în haine militare, l-au dus cu maşina pe o stradă, au turnat peste el gaz şi i-au dat foc. Omul, Dumnezeu să-l ierte, se numea Mihai Pănescu, originar din Corabia, judeţul Dolj".-

& Lazăr Şaineanu (din conferinţa dlui Raul Marian la CLR, N.York), în "Troiţa" Martie 1981: Evreii au contractat o datorie de recunoştinţă către această ţară.. Nu trebue uitat niciodată că patria noastră a fost în cursul unui îndelungat răstimp azilul tuturor prigoniţilor din cauza religiei. Pe când centrul Europei era inundat de sângele numeroşilor noştri fraţi, pe când peninsula iberică fumega necontenit de autodafeurile inocentelor victime, Evreii se bucurau în această ţară de o absolută libertate de conştiinţă. Da, trebue afirmat sus şi tare, că toleranţa şi ospitalitatea au fost deapururea virtuţile străbune ale poporului român".-

&& Lăudând productivitatea Basarabiei, revista sovietica "Travel" (Moscova, 5/80), scoasă în engleză, arată că viile ocupă acolo 250.000 de hectare, producând un milion de tone de struguri şi peste 130 de varietăţi de vinuri, coniac şi şampanie; vinul basarabean acoperă 75% din exportul de vin "sovietic"; hotelul Inturist din Chişinău poate găzdui, ultramodern, 573 de persoane. Un oarecare Bogdan Istru arată binefacerile căzute pe capul Basarabiei de când a fost "eliberată". Revista se ocupă de Ţările Baltice şi de "Moldova". Ai crede că locuitorii lor, de când au fost "eliberaţi", merg şi la praşă în costum de duminecă şi că, în orice caz, o ţin tot într'un dans.-

&& Din "Frândza vlahă" pe Ianuarie 1981 aflăm că "Liga vlahă", cu sediul la Lund (Suedia), a adresat Adunării internaţionale dela Madrid un memoriu, în care cere, pe baza "drepturilor omului" profesate de Adunare, să se respecte drepturile naţionale ale Românilor din Grecia, Iugoslavia, Albania şi Bulgaria. În acelaş sens a intervenit acolo Asociaţia Francezilor Aromâni (persoană juridică înregistrată în "Journal officiel" din 16 Octombrie 1980), condusă de Mihaela Bacu, dr.N.Caranica şi ing. Iancu Perifan. Din aceeaşi publicaţie mai aflăm că Societatea "Pitu Guli" are să scoată în Macedonia "sârbească" o gazetă, "Grailu armânescu", şi că epitropul bisericii Sf. Vineri din Cândrova, C.Roşca, a construit acolo • biserică nouă, - dar nu ni se spune în ce limbă se va sluji acolo...

&& Asociaţia Foştilor Deţinuţi Politici din România a trimis o circulară, semnată Radu Câmpeanu, prin care protestează contra atentatelor dela Paris şi Köln, condamnând pe "autorii lor morali şi materiali" drept "străini de neam şi de Dumnezeu".- O circulară a trimis şi dl Mihai Korne, prin care cere Exilului să se opună fixării viitoarei Conferinţe Europene de Securitate şi Cooperare la Bucureşti. Aceasta "n'ar avea sens decât dacă ar aduce poporului român libertate, dreptate şi bunăstarea la care el aspiră în cadrul democraţiei pluraliste". Or, "actualul regim nu se angajează pe această cale. Nu numai că violează, prin mijloacele cele mai vicioase, acordurile dela Helsinki; ci la fel impune populaţiei nivelul cel mai scăzut din toată Europa, cu excepţia Albaniei".-

&& Circulara Parohiei Române Ortodoxe din Freiburg: Românii de oriunde, doritori sau.. nerăbdători să ajute Sfânta Biserică Ortodoxă Română liberă, au acum bucuria să afle că, la insistenţa lor şi cu multe stăruinţi, am reuşit în fine să obţinem un cont în Bancă. Acest cont, pe care-l facem acum cunoscut ca pe un dar de Anul Nou, unde oricine îşi poate depune obolul pentru sprijinul Bisericii, e următorul: 205 1521 Öff.Sparkasse 7800 Freiburg, pe numele Elisabeta CIUPENIC, pentru Rumänische Orthodoxe Gemeinde.- Cu multă înţelegere, Banca ne-a făcut deasemenea hatârul de-a accepta orice sumă, fie ea cât de mare; credincioşii noştri sunt însă îndemnaţi să nu abuzeze de această bunăvoinţă, ci să-şi dozeze evlavia în aşa fel, încât să nu fie nevoită Banca, pentru a face faţă situaţiei, să angajeze noi funcţionari.-

&& Angajat să refacă pictura bisericii Sf.Mina din Craiova, zugravul Teodosie prezintă, în Oct.1831, lista lucrărilor făcute: "Am pus coadă nouă cocoşului lui Sf.Petru; am pus o aripă arhanghelului Gavril; am legat pe cruce pe tâlharul din dreapta şi i-am pus un deget nou; am reînnoit cerul, am adăugat două stele şi am spălat luna; am înroşit focul din iad şi i-am ascuţit unghiile lui Lucifer; am reparat haina lui Sf.Anton şi i-am pus doi nasturi la anteriu; am smolit corabia lui Noe şi i-am pus şi un petic la fund; am spălat urechile măgarului lui Avesalom şi l-am potcovit".-

DESPRE FRAŢII ÎNSTREINAŢI

- Trecând prin Craina Negotinului,un muzicolog danez a auzit acolo melodiile româneşti ale "Vlahilor" şi,întrebând ce e cu ei,a auzit vechea teorie,şovinistă şi antiştiinţifică,că-i vorba de nişte sârbi fugiţi cândva de turci la nordul Dunării,unde şi-au însuşit graiul vlah,uitându-şi-l pe-al lor.. "Konstigt!", adică nostim,gândi danezul nostru; dar atunci,cum de atâţia sârbi,trăind şi azi în teritoriile fostei Austro-Ungarii şi fugiţi tot de demult din faţa turcilor, vorbesc şi azi tot sârba?... Mincinoasa teorie o găsim şi în textul explicativ, în limbile franceză şi engleză,de pe discul cu cântece şi melodii ale Vlahilor, MU,nr.218,"Yougoslavie 1(Serbie orientale,Les Bougies du Paradis",Radio France.

- Ansamblul folcloric "Goda" din Georgia(Rusia),are în programul pentru străinătate şi Ciocârlia.Nu la vioară,ca la Români,ci la fluier,acompaniat de alte două instrumente.Când o asculţi,nu ţi se pare să fi sburat ciocârlia aşa de sus prin munţii Gruziei,ca prin întinsa Câmpie a Dunării.

- Am întâlnit un Aromân care şi-a lăsat averea la Salonic şi a plecat "în lume",numai cu scopul de a face ceva pentru emanciparea neamului său."A-muncă" însă(foarte dificil),spune el.Cine te poate înţelege,cine să-şi îngrădească din comoditatea lui pentru astfel de treburi? Şi aşa,se zmacină mai singur.

- Arăt cuiva o prea modestă foaie aromânească,purtând în titlul ei adjectivul "Vlahă".Acesta îşi dă pe loc "sentinţa": Aa,e plătită ca să provoace confuzie, să anuleze apartenenţa romanică a graiului! De unde o ştie? -Păi,ce altceva poate să fie! Păreri din astea aud de mai toate foile din Exil,c´ar fi,adică,"subvenţionate": cel mai adesea,zice,de pe la Bucureşti,ca să producă zâzanii; altfel,de unde bani? Asta aşa,ca să arătăm că avem logica pusă în galop şi să ne scuzăm într´un fel patimile.

- Il găsisem,în August 1978,pe Gheorghi Osmanli-Gică în calitate de custode al cimitirului român din Bitolia,punând multă râvnă pentru realizarea unei capele şi sufragerii a lăcaşului comun aromânesc.El îmi dădu cartea sa de cântece de cor pentru copii,puse pe note,intitulată:"Haid´să cântăm!".Îi solicitai şi dedicaţie cu autograf,dar el îmi zise: "Las´că nu-i chiar trebuinţă.E mai bine aşa,fără.. Ştii de la cine-i şi.. asta-i".L-am înţeles: nu poţi şti ce i se poate atribui gestului de către "ăia".Am aflat vestea tristă că Gică a decedat.Dacă s´a dus acolo unde nu-i tristeţe şi,desigur,nici frică,iată eu îi spun numele,şi ce "of" a avut.

- Societatea culturală aromână"Pitu Guli" din Scopie,semnalată şi altă dată, desfăşoară o activitate tot mai susţinută.Vin şi câte 500 de persoane la seratele ei literare şi artistice să asculte poeme în grai aromân de George Murnu, Const.Belimace,Nuşi Tulliu,Nida Boga şi alţii; deasemeni transpuneri în aromână din V.Alecsandri,Eminescu,Coşbuc şi alţii.Ţine-i,Doamne,tot aşa!

- In Bulgaria a început înlocuirea treptată a vechilor legitimaţii ale cetăţenilor.In cele noi nu se mai înscrie apartenenţa etnică,întrucât se consideră că naţionalitatea "e o rămăşiţă a trecutului",că "zişii" minoritari şi-au însuşit multe obiceiuri ale bulgarilor,au adoptat limba acestora,chiar şi nume bulgăreşti şi-ar fi luat.S´au integrat,cică,în "noua naţiune socialistă bulgară",care,iată, ea singură nu este "rămăşiţă a trecutului" şi,ca atare,nu-i sortită dispariţiei "inevitabile",ca retrogradele acelea de minorităţi.Procesul acesta de lichidare fusese planificat de constituţia bulgară şi de programul partidului încă de acum zece ani.Să sperăm că noua măsură n´o putea fi lovitura de graţie!

- In Iugoslavia se procedează anul acesta la recensământul populaţiei.E prevăzută şi rubrica pentru apartenenţa naţională şi ethnică.Cetăţenii se întreabă ce-o fi aia,exact,grup etnic.Nu se aminteşte nimic,până acum,în privinţa Vlahilor-Românilor.In schimb,se discută destul de mult chestiunea Ţiganilor-Romilor. Că ţiganii,naţie împrăştiată în toată lumea,nu au naţiune sau stat-mateă,aşa că problema lor nu atrage "complicaţii".In plus,ei se bucură,ca atare,de atenţie şi din partea UNESCO,având şi nişte congrese ale lor internaţionale.

- Intr´o polemică inter-croată,unul critică partea adversă pe tema Vlahilor astfel: "Dar care or fi acele interese croate care să necesite ca din când în când să se facă mult zgomot pe chestia originii vlahe a sârbilor"noştri"; să se pună astfel sub semn de întrebare actuala lor identitate naţională sârbească? N´au exiistat oare atâţia şi atâţia "Vlahi buni"care,trecând la catolicism,au devenit Croaţi şi ai căror urmaşi se află astăzi,foarte probabil,în primele rânduri de luptă croate? Nu e oare aceasta o cale sigură în repriza evenimentelor sângeroase din anii 1941-1945?"-

- Vechi dpcumente turceşti arată că,în sec.16 şi 17,numai în zona Cerna Reka (sau Timocul Negru),care pe atunci făcea parte din paşalâcul Vidinului,existau 140 de sate populate de Vlahi-Români.Alte 58 de astfel de sate au existat pe valea Timocului propriu zis.-

- La rubrica "Muzică de pe glob",postul de radio Stockholm a emis o jumătate de oră muzică a grupurilor etnice vlahe din Balcani,inclusiv dela Istro-Români, cu comentariu istoric şi actual corespunzător.-

- Se face undeva o listă de prenume slave prin Saxonia,în sec.18,învederând obârşia şi frecvenţa lor: Soritzsch,Konitz,Stanewitz,Zadel,Dobritzchen,etc. În ciuda ortografiei germane dificile,aceste numiri se consideră perfect identificabile drept slave.Când e vorba însă,în alte părţi,de numiri româneşti ortografiate pe slavoneşte,atunci obârşia acestora nu mai e identificabilă,sau se zice: nu vezi că sunt slave? Barbulovic,Direptatevic,Iepuraşevic,etc.

- În cartea Jugoslavische Naive.Künstler über sich selbst,editată la Frankfurt de Nebojşa Tomici,apar cu declaraţiile lor şi pictoriţele naive din Uzdin, definindu-şi arta: Maria Bălan,Sofia Doclean,Steluţa Ţăran,Florica Cheţ,Anuica Maran,Ana Onciu,Florica Puia,Mărioara Motorojescu.In timp ce acestea se iscălesc cu ortografia română,vizibilă în facsimilul autografelor,în carte,în textul german,probabil iniţial sârbesc,numele lor sunt notate peste tot cu ortografia latinei sârbo-croate,astfel: Marija Balan,Sofija Dokljan,Steluca Caran, Florika Kec,Anujka Maran,Ana Onču,Florika Puja,Mariora Motoroželsku...

Mai este prezentat aci şi naivistul Vanghel Naumovski din Ohrida,fără referire la origina sa clară macedo-română.-

- În ţinutul Cuceai din nordul Serbiei,"basmele nu sunt basme",cum se exprimă un reporter.Pâraiele de munte oferă aci "un adevărat paradis" pentru pasionaţii undiţei,iar laptele "curge cu adevărat" la sălaşele Românilor munteni.Luaţi cât doriţi,lapte şi brânză,iaca aci în colibă,spun aceşti Români rarilor turişti rătăciţi "pe cel plai şi crac de munte".Nu se spune că bacii sunt Români,dar asta se vede din denumirea "pârâului lui Micu" şi din numele Ilincovici al omului dintr'o poză cu căciula lui mare de blană de oaie pe cap.-

- O vedere din munţii Tatra,în Slovacia,înfăţişează pe un cioban alături de turmă,îmbrăcat într'un costum ca din Oaş sau Maramureş,ţinând în mâini un bucium.O altă vedere de acolo arată un grup de femei în "colibă",îmbrăcate cu cojoace foarte asemănătoare celor româneşti.Cuvântul "colibă" a căpătat acolo sensul de "casă a vânătorului",dar e vorba de târla ciobanului român.De "colibă" se credea că ar fi numai la Aromâni,şi că ar veni dela grecescul "kaliva".Târla de oi propriu zisă se cheamă în Tatra "sălaş",la fel ca în munţii Banatului şi ca la Românii din Serbia.-

- Râul Vardar,anticul Axios,care străbate toată Macedonia până la golful Salonicului,izvorăşte sub Vlainiţa,un "crac" al muntelui Bistra,din masivul Şara. Pe Vlainiţa a avut loc o luptă austro-turcă,în 1689.-

- Au oare Românii din Balcani ceva de-a face cu evoluţia istoriei româneşti spre o independenţă deplină? Au.Este deajuns să ne oprim atenţia asupra fenomenului de bază al istoriei naastre în perioada otomană,acea unică autonomie a Principatelor care n'a îngăduit căderea în robie şi pe care,în treacăt fie zis, Poarta a respectat-o.De identică autonomie locală s'au bucurat şi enclavele româneşti din Peninsula Balcanică: căpitanatele aromâneşti de sub Olimp,ţinutul Stari Vlah,comuna Perivoli(în Grecia),Craina.Negotinului şi ţinutul Kliuci(ambele la Dunăre).În aceste trei din urmă,turcul n'avea voie să intre cu calul potcovit.Aşadar,unde era Românul,în nordul sau în sudul Dunării,acolo funcţiona regimul autonomiei.Dar în timp ce Românii din nordul Dunării au tăiat slabul fir de legătură cu Poarta suzerană,realizând astfel neatârnarea completă,autonpmiile româneşti din sudul Dunării au fost mătrăşite odată cu biruinţa noilor mişcări naţionale."Sângeroşii" turci au respectat autonomiile şi privilegiile izvorîte din vestitul ius valachicum.

- Românii din Serbia şi Bulgaria nu au niciun fel de joc care să se cheme "sârba",cum există multe în nordul Dunării.Dimpotrivă,atât ei cât şi sârbii au un joc foarte cunoscut sub denumirea de "Starea vlainea".Jocurile vechi româneşti,care pe alocuri se mai joacă şi azi,se chemau: De duori,Trei-păzeşte,Coneşte,Şirul,Pătulul,Bătuta,Signa,Chiserul,Raţa,Şocâtili,ş.a.

- Numele decedatului Milencu Şerban,pictor şi scenograf dela Belgrad,îi arată limpede obârşia etnică.Nu se spune unde s'a născut,dar şcoala şi-a făcut-o la Kikinda,în Banatul înstreinat...

S.G.Bănăţeanu

O ÎNTÂMPINARE A DOMNULUI MIRCEA IONNIŢIU

Cu întârziere şi cu surpriză am văzut numele meu citat în paginile "VETREI" nr.155,Iulie-Septembrie 1980,în comentariul scris de domnul Mihai Fotin Enescu. Articolul la care se referă dânsul,a apărut,fără ştiinţa mea,într'o gazetă din America şi era extras dintr'o scrisoare personală adresată directorului acelei foi.În scrisoare mulţumeam acelui domn,pe care l-am întâlnit o singură dată,pentru trimiterea,nesolicitată,a unui volum apărut în România.Cartea cuprinde,în formă romanţată,versiunea inventată de autorităţile comuniste,a evenimentelor de la 23 August 1944.În scrisoarea mea,sub formă de anexă intitulată "rectificări" erau zece puncte,aşternute în grabă pe hârtie,pe care le-am crezut necesare pentru lămurirea acestui domn.Această anexă a fost publicată fără consultarea sau aprobarea mea.Nici până acum n'am primit răspuns la scrisoarea mea subsequentă,cerând socoteală pentru acest abuz.Este dela sine înţeles că toată această întâmplare a avut loc fără ştirea,conivenţa sau aprobarea Regelui Mihai, al cărui secretar,onorific sau nu,nu mai sunt din anul 1948.

De mai bine de 30 de ani m'am ţinut departe de "politica exilului"şi,dacă este posibil,voiu continua să rămân la distanţă.Dar odată ce mi-aţi făcut distincţia de a-mi publica numele în "VATRA" preconizând anumite ipoteze privitoare la activitatea mea,cred că îmi daţi prilejul să fac această punere la punct. Doresc să precizez că şi aceste rânduri sunt scrise fără ştirea,conivenţa sau aprobarea Regelui Mihai şi că n'am dorinţa de a intra în polemici cu privire la evenimente istorice.Sunt însă foarte desamăgit în acest prim contact cu "foaia românească de opinie şi informaţie VATRA" că domnul Mihai Fotin Enescu a găsit mai interesant pentru cititorii săi să speculeze asupra motivelor care ar fi stârnit aşa-zisul articol al meu,în loc să discute validitatea argumentelor.

Nu putem ignora că în 1944,România suferise considerabile pierderi pe frontul de est.Nu putem ignora faptul că în Aprilie 1944 începuseră masivele raiduri aeriene aliate care au cauzat nenumărate victime în rândurile populaţiei civile şi care au redus randamentul economiei şi al industriei române.Nu putem ignora faptul că în primăvara anului 1944,armata sovietică ocupase parte din teritoriul român,puţină vreme după ce ultimele unităţi blindate germane fuseseră retrase de pe frontul român.Nu putem ignora faptul că însuşi mareşalul Ion Antonescu, care era la curent cu negocierile duse de Iuliu Maniu,s'a declarat gata în mai multe rânduri,să intre în negocieri cu Aliaţii,dacă anumite condiţii ale sale erau acceptate.Nu putem ignora faptul că la 20 August 1944,ofensiva generală sovietică străpunsese frontul lângă Iaşi şi că nu mai exista nici o barieră serioasă în calea blindatelor ruseşti.

Acestea sunt unele din cauzele care au dus la evenimentele dela 23 August. Acţiunea decisivă din acea zi a păstrat integritatea statului şi a primit aprobarea naţiunii şi a armatei române.Nu a existat nici o defecţiune în rândurile trupei sau a comandanţilor de mari unităţi din interior sau de pe front.

Nu putem ignora faptul că buni români şi patrioţi ca Iuliu Maniu,Constantin Brătianu,generalul Aurel Aldea,Ion Mihalache,generalul Gheorghe Mihail,C.Titel Petrescu,generalul Constantin Sănătescu,Grigore Niculescu-Buzeşti,Ion Rădulescu-Pogoneanu,generalul Iosif Teodorescu şi mulţi alţii au participat în mod activ la realizarea actului dela 23 August.Acest act,pentru o scurtă vreme,a unificat naţiunea,i-a dat speranţa unei vieţi mai bune,cu respectarea drepturilor individuale şi cetăţeneşti.Nu putem ignora că alte ţări,pe lângă România,au căzut sub călcâiul sovietic,cu toate că ceva similar cu actul dela 23 August nu avusese loc acolo.

O consecinţă importantă a actului dela 23 August a fost reîntregirea Transilvaniei,ciuntită în 1940 de dictatul dela Viena.Graniţele stabilite în 1918 au fost reafirmate,fără a recurge la concesii,plebiscite,sau strămutări de populaţie,lucruri preconizate de cercurile revizioniste maghiare.

Aceste lucruri nu pot fi trecute sub tăcere şi merită să fie discutate în presa românească liberă.Credeam că după 36 de ani,23 August nu mai este obiect de controversă.-

Mircea Ionniţiu(20 Noembrie 1980)

Răspuns.- Regretăm întârzierea primirii unei întâmpinări din partea Domnului Mircea Ioaniţiu,fostul Secretar Particular al Regelui Mihai,pentru a o publica şi a răspunde în "Vatra" la timp.O facem acum.

Luăm notă bucuroşi de confirmarea celei de a treia ipoteze înfăţişate într'u-

nul din "Contra-Punctele"apărute în "Vatra"din Iunie trecut.Nici Regele Mihai nu a ştiut ce scrie fostul său Secretar,nici acesta nu şi-a dat aprobarea să-i fie publicate în foaia colaboraţionistă considerentele despre Actul dela 23 August,cuprinse într'o scrisoare particulară adresată unui Domn abia cunoscut.Suntem cu atât mai bucuroşi cu cât foaia aceea,adevărat oficios al Taromului,a devenit,după cât se pare,între timp,şi oficiosul unui pretins Partid "Naţional-Ţărănesc",teleguidat dela Bucureşti.Nedumerirea noastră a fost lichidată şi deci pace între părţi!

Domnul Ioaniţiu nu pare însă informat când îmi reproşează că nu am recurs la argumente faţă de ce a scris.Noi am preîntâmpinat considerentele sale într'o analiză quasi-exhaustivă a Actului dela 23 August 1944,publicată în "Vatra" în Iunie 1979.Noi am promis să nu mai revenim fără un motiv excepţional asupra acestui act tragic,şi nu am mai revenit.Noi considerăm că insistenţa de acum înainte asupra acestui act care nu poate decât învrăjbi,constitue o provocare contra păcii între Români.Cum îl credem pe Domnul Ioaniţiu un om onest,va înţelege desigur acest argument.Să lăsăm mai departe Istoria să judece Actul dela 23 August dacă a fost bun sau rău.

Dar Domnul Ioaniţiu nu are de ce sta departe de Politica din Exil.Politica Exilului are nevoe de oameni oneşti.Numai să adere la Politica bună,adică aceea fără discriminări şi prejudecăţi.-

M.F.Enescu

COLINDUL CIUBĂRARILOR de Alexandru Gregorian

Alb,cer alb stă arc înalt de ger
Peste ciuntite creste apusene.
Munceii urcă'n paşi uşori de jder
Zăpada spulberată'n steme bihorene.

Cu zvonul dus de pajuri până'n ţară,
Pe-aici vuesc sudalme şi dojeni.
Tot hăituind prin vizuini de fiară,
Vin ciubărari cu doinele'n poeni.

Crunţi,taciturni,trec creştete de stei,
Şi în colind de magi flămânzi adună,
În trăişti mari,luceferi pentru ei
Şi zodii noi în nou ciubăr de lună.

Din care fund de ev le desnozi cântul,
Doamne,şi drumul fără de popas?
În căutarea Ta cu ei o noapte-am mas
Şi-am pus la cale lumea şi pământul.

&& BANCHET CU CÂNTEC.- Pe vremea regelui Carol I,administratorul domeniilor Coroanei era un anume Iancu Kalinderu,cel mai decorat om din ţara românească de pe atunci.Ce-a făcut,ce-a dres,şi cum de primise atâtea medalii,care nu i-ar fi încăput toate pe piept,nu ne pasă,dar se ştia că era un mare credincios al Dinastiei.Niciodată,să-l fi tăiat,că nu zicea regele,ci Majestatea Sa,şi dacă erau mai mulţi de faţă,când zicea Majestatea Sa se sălta uşor de pe scaun în semn de respect.Fireşte că fiind bine văzut şi cu influenţă la Palat,era nelipsit dela banchetele ce le dăseau prietenii săi pe la moşiile lor,la conac sau la vreun restaurant,dar de vreun banchet dat de Conu Iancu nu se ştia nimic.Au mers lucrurile aşa până s'a dovedit bine că marele administrator era supărător de zgârcit: el la toţi,dar la el nimeni n'avea norocul să guste ceva.Prietenii,cari-l invitau regulat la banchetele lor,s'au hotărît atunci să joace un "renghi" de pomină acestui mare admirator al Monarhiei,deosebit de meticulos în slujba lui.

Tocmai se dădea un banchet la moşierul X,la care desigur avea să fie invitat şi Conu Iancu,dar conspiratorii au ţinut să se asigure: Coane Iancule,sperăm că n'ai să lipseşti dela marele banchet pe care moşierul X îl dă la conacul lui de la ţară,ce zici? -Să lipsesc? s'ar putea,tocmai dela banchetul celui mai bun şi preţios vecin cu domeniile Coroanei? Viu negreşit! Şi s'a dus.Dar mucaliţii,ca să-i joace renghiul pus la cale i-au pus Conului Iancu un purgativ în mâncare, şi,tocmai când să servească şampania la masă,pe Conu Iancu l-a apucat pântecăraia.. -Un moment,mă duc să iau puţin aer,a zis administratorul,şi a dat fuga la dubla de zero,dar zeflemiştii avuseseră grije să pue deasupra un gramofon cu imnul regal şi,când să se aşeze Conu Iancu pe scaun,începe gramofonul să cânte.. Omul,ca mare credincios al Dinastiei şi servitor supus al "Majestăţii Sale,cum a auzit imnul a şi luat poziţia de drepţi - şi s'a ţinut cum a putut până la terminarea plăcii,dar când să se aşeze din nou pe scaun,cel ce învârtea manivela a pus iarăşi acul.Conu Iancu numaidecât,înţelegând cum vine treaba,iese năduşit iar gazda,cu un aer foarte nevinovat,întreabă: Ce e Coane Iancule,ce s'a întâmplat? -Porcilor,măgarilor,tocmai mie să-mi faceţi una ca asta? urlă Conu Iancu în sudori.Şi dete fuga după o şiră de paie.

Nabu Codonosor

CRONICA PESIMISTULUI

- Le Figaro Magazine, nr.98/80, p.71, publică "La triste vérité sur les syndicats libres à l'Est". Din RSR sunt menţionate tulburările muncitoreşti dela uzinele din Bucureşti, Galaţi, Piteşti, Braşov, Craiova. Generalul Dincă a fost molestat de muncitorii nemulţumiţi. La Piteşti şi Ploeşti au apărut afişe cu: Libertate! Jos comuniştii! Se mai menţionează greva a 35.000 de muncitori în Valea Jiului, 1977, şi înfiinţarea Sindicatelor Libere, arestarea conducătorilor acestora, a pr.Calciu.
- Sigur şi pe arta sa culinară, că unul care mestecă în voie cu cauciucul prin cazane de fiertură şi sosuri, preşedintele RSR s'a apucat în ajunul "sărbătorilor de iarnă" să dea supuşilor săi reţete cum să prepare sărmăluţe cu fidea, nu neapărat cu carne, recte cu zgârciuri tocate. Spusă public în forul suprem al Partidului, reţeta n'a fost din păcate redată şi în presă. Rămâne secret al priceperii prestidigitatorului, care scoate porumbel viu din tragerea în balon plastic..
- Ketty, originară din Bielsko(Polonia), azi stabilită în Anglia, şi-a făcut instrucţiunea la o şcoală catolică, deşi e evreică. Aveam şi în Bucureşti de-al de acest soi, cu şcoală făcută la Sf.Iosif. Numai că o româncă cu această şcoală "în spate" era notată la cadre ca element social nesănătos, burghez; evreica, nu! ba se mai plângea că n'a avut drepturi naţionale! O fiică de preot de ţară era la fel de origină socială nesănătoasă, în timp ce în cazul lui Roller, de pildă, nu conta că era fiu de rabin...
- Vrând să prostească lumea, Ceauşescu ţine să explice lipsurile economiei de azi din RSR prin... exploatarea turcească de odinioară. Milovan Djilas, însă, consideră regimurile de ocupaţie drept o repetare a stăpânirii de tip turcesc. Ba, aceste regimuri se dovedesc mai apăsătoare decât acela! Cu ani în urmă, comuniştii învinuiau fostele partide de relele aduse de ei.
- Vlad Georgescu, conferenţiar la Free Europe pe teme de istorie românească, vorbea de dictatura lui Carol II în 1938-39, referindu-se aci la "asasinatele politice" legionare; nu sufla însă nicio vorbă de asasinarea în masă a legionarilor de către organele carliste. Acestea nu vor fi contând, pentru el. Or, istoria se înfăţişează sine ira et studio.
- Conducerea reseristă a decis rezolvarea problemei locuinţelor până în anul 1985. Dar problema începuse a fi rezolvată încă de Ana Pauker & Co!
- La expoziţia artei Tracilor din Stockholm, vehiculată prin lume de Bulgaria, restaurantul din apropiere pusese următorul anunţ-reclamă: "Pe durata expoziţiei despre Traci, vom servi aici îngheţată de prima clasă, preparată după reţetă românească. Vor fi ştiut că şi Românii aveau ceva, şi nu puţin, cu Tracii!
- Ivan Bodiul, fost prim secretar al Partidului în Rep.Moldovenească(adică Basarabia), a fost numit prim vicepreşedinte(unul din trei) al guvernului central de la Moscova şi membru în Comitetul Central al PCUS.
- Pe câte unul din ostatecii americani, răpitorii lor din SAVAC-ul reîncarnat în ei îl terorizau psihic cu "vestea" despre pretinsul deces al rudelor celor mai apropiate, ei oferindu-se a le face posibilă deplasarea rapidă la înmormântare în schimbul unor servicii. Păi, de asemenea metodă uza şi poliţia reseristă ne-islamică, însă tot satanică.
- Au discutat, la Bucureşti, în forurile superioare, îmbunătăţirea aprovizionării pe trimestrul ultim 1980 şi primul semestru 1981. Dar trimestrul respectiv deja trecuse când i s'a discutat "cauza", iar semestrul viitor se va îmbunătăţi cu o zi înainte de 1 Mai, sau "Marţi după Paşte", cum se zice.
- Venitul naţional al RSR fusese programat a creşte, în perioada 1976-1980, cu 20%; exprimat în procentul cozilor de aşteptare, el a crescut cu peste 50%. Pentru 1981-85, creşterea s'a stabilit la numai 14%. Se renunţă la obişnuitele "progrese"?
- Când Kosygin închidea ochii pe vecie, tovarăşul Brejniov primea o decoraţie de merit. Zâmbind, parcă zicea fostului tovarăş: Du-te, du-te, că medalia, uite-o, e la mine!(precum zisese cel ce pierduse trenul şi rămăsese pe peron cu biletul în mână). Ca să nu se strice cheful şefului, Kosyghin a fost ţinut "la secret", în gheţar, fără să i se anunţe moartea! Se întâmplase şi la Bucureşti aşa ceva, dar în vremea fanarioţilor: pe ultimul lor domn, Al.Şuţu, îl puseseră în poziţie de şezut la fereastră, ca să fie văzut de "popor", până ce pe căi secrete se va aranja succesiunea. A urmat însă răscoala lui Tudor Vladimirescu.
- Huber Matos, tovarăş cu Castro în doborîrea lui Batista, luase prea în serios "idealurile" luptei, aşa că a trebuit să reflecteze vreo 20 de ani în închisoare, ca să nu stânjenească revoluţia sfeclei de zahăr şi a rachetelor bolşevice. Acum

povesteşte în interviuri şi la televizor ce-a păţit şi cum a supravieţuit,desmintind afirmaţia lui Amnesty international că în Cuba n'ar fi existând torturi.

- În Polonia s'au introdus cartele pentru unele produse alimentare,ca astfel să se împartă mai pe dreptate ceeace.. nu este.Dar sistemul cartelei fusese introdus de hitlerişti în ţările cotropite! Cum de nişte autorităţi comuniste,care mereu promit belşuguri,recurg,şi încă în ţara "liberă",la acelaş sistem nazist?

- Un şef de Stat,Leopold Sengor al Senegalului,s'a retras benevol dela putere, lucru nemaipomenit în veacul nostru,deşi ar fi să fie foarte normal.Vă închipuiţi,de pildă,un Ceauşescu să-şi dea demisia? Sengor era şi poet afirmat şi cunoştea bine latina; era "cel mai bun poet printre oamenii de stat,şi cel mai bun om de stat printre poeţi".Avea şi nişte concepţii "originale": socotea că Rusia prezintă un mare pericol pentru statele independente din Africa,şi nu se împăca cu prezenţa Cubanilor prin statele africane.-

- De "încoronare" ca primă damă a Americii,Doamna Nancy Reagan şi-a cumpărat nişte rochii de vreo 30.000 de dolari.Ca o primă doamnă a unei ţări mari şi bogate,a întrecut-o doar cu puţin pe "prima tovarăşe" a unei ţări mici şi cumplit de sărăcite,ca RSR-ul.Nu ştim cât or fi costând poşetele "primei tovarăşe",dar a "primei dame" a costat doar 7.500 - şi era doar de aligator,nu de leopard.Mai e o deosebire: pe Nancy o mai critică pentru aceste cheltueli; pe Ileana resere ba,deloc.Nici măcar tovarăşul Ceauşescu,pasionatul de totdeauna după economii şi contra "risipei" de carne,brânză,gunoaie,etc.

- Nici de fosta prima damă,Rosalyn Carter,nu mi-e ruşine.La "încoronarea" sa din 1976,ea a apărut în aceeaşi bluză de cu şase ani în urmă,când soţul Jimmy devenise guvernator în Georgia.Altfel,se arăta mai adesea în bluză-cămaşă,probabil cam de acelea ce-ţi amintesc aspectul bărbaţilor la cositul ierbii sau grâului,dovedind sau neglijenţă şi lene,sau "modestie" sui-generis...

- Tovarăşul Carlo Pajetta,gogea-mi-te vicepreşedinte al partidului comunist italian,s'a văzut supus cenzurii de către gazdele ruso-bolşevice la congresul lor "istoric" dela Moscova.Să nu se apuce să trăncănească acolo despre Afganistan,Polonia şi altele asemenea! Să fie mulţumit c'a fost numai atât,şi că n'a trebuit să se întoarcă cu "copitele întinse",ca Gottwald,Dimitrov şi alţii!

- Legea fundamentală a teoriei marxiste,de desvoltare şi mişcare dialectică în natură şi'n societate,prevăzând că noul şi tinerescul creşte şi se desvoltă făcându-şi loc în sânul vechiului şi îmbătrânitului,a stopat cu totul la ultimul congres al partidului comunist sovietic.Se vede că şi această lege funcţionează "dela caz la caz".Astfel n'a survenit nicio schimbare în repartizarea sarcinilor şi forţelor în cadrul gerontocraţiei osificate.

- Luând probabil pildă dela şahin-şahul Persiei,RSR-ul a sărbătorit 2050 de ani dela crearea statului lui Burebista.La începutul textului era,parcă,vorba de Daci şi de marele rege; pe urmă însă aceştia dispărură fără urmă,ca să vedem că-i vorba în schimb de feudalism,capitalism,de pcr,tov.N.Ceauşescu,construcţie socialistă,maghiari,sârbi şi alţi fraţi ai Dacilor,etc.Aşa,să înveţe şi Burebista ceva din câte n'a apucat să cunoască acum 2050 de ani!

- Trâmbiţa dela Praga,cea mai slugarnică goarnă la ora actuală a lui Brejniov, vesteşte că acesta a făcut o constituţie - izvor de învăţământ şi înţelepciune pentru toată omenirea! Tot aşa era şi constituţia precedentă,a lui Stalin,precum şi "Cursul scurt.." al aceluiaş - erau şi acestea surse geniale de cea mai avansată experienţă pentru "toată omenirea!".

- Acum,când oamenii muncii din RSR au ajuns stăpâni deplini pe munca lor şi pe mijloacele de producţie,ţiindu-şi destinul în mâinile lor proprii,iaca veni legea că nu se pot intitula domni,nici dumneata,dumnealui,dumneavoastră.E un atac nesăbuit asupra nuanţărilor atât de bogate,caracteristice numai limbii române, de adresare între oameni.După cum şi în locul impusului "tovarăş" se dispune de o gamă de expresii pe care pedagologia ceauşistă nu le stipulează prin lege,dar, probabil,le subînţelege ca admisibile de acum încolo: bă,ai bă,bre,tu ăla,voi ăştia,ăia,tu mă,voi mă,voi de colo,neicuşorule,etc."Discriminarea" dintre doamnă şi domnişoară,expresie a mentalităţii de clasă retrograde e sortită dispariţiei; se va putea deci folosi: fa,fetiţo,lele,leică,tovarăşico,nepricopsito,micuţo, grăsuţo,etc.; iar băiatul va putea scrie iubitei,bunăoară: scumpa mea cetăţeană, dragă fată-mare,respectată nemăritată,etc.; sau unei "foste" doamne se va putea insul adresa: stimată femeie-măritată(Burtică,de exemplu),stimată fostă tovarăşe a tovarăşului Cioară şi acum trecută la rang de cetăţeană,mult respectată femeie a muncii,etc...

Pătru Firu

ÎN LEGĂTURĂ CU DISIDENŢII NOŞTRI(Tribuna liberă)

Cele trei bombe sosite la Paris şi Köln,prin poştă,au avut ca ţintă disidenţi români.Aşa ne informează Le Figaro din 5 Februarie.Printre victime este şi Dl Nicolae Penescu.Încadrându-l şi pe Dl Penescu în rândul disidenţilor,Le Figaro e greşit informat.Dl Penescu a fost Secretarul General al Partidului Naţional Ţărănesc,a stat în închisoare 15 ani şi a pus bazele Consiliului Naţional în Exil.Cine a avut interesul să-l scoată şi pe dânsul "disident"?

Celelalte două victime sunt disidenţii Paul Goma şi Şerban Orăscu.Cât despre primul,informaţiile date ziarului par a fi scoase din post-faţa Dlui Ierunca la cartea lui Goma,"Gherla"; ba chiar,articolul însuşi s'ar zice scris de mâna fostului director dela Scânteia Tineretului.Cine e Goma? Portretul din Le Figara este întocmai cu cel din "Gherla": omul care de un sfert de veac duce lupta pentru respectul drepturilor omului.. Astăzi are 44 de ani.În 1954 începe studii literare la Bucureşti,în 1956 e arestat pentru citirea în public a unui manuscris,dar în 1966 ia un premiu literar,ba,mai mult,după încă doi ani se înscrie în Partidul Comunist,entuziasmat de naţionalismul lui Ceauşescu.Pe urmă începe să scrie romane,despre viaţa din închisori,dar cenzura le interzice publicarea; nemulţumit,părăseşte ţara,cu mai multe fire din barbă smulse de ministrul Pleşiţa.Ignorând desigur barbariile din închisorile ceauşiste,Le Figaro pare impresionat de acest "amănunt".Se vede că în acea redacţie nimeni n'a citit cărţile lui Bacu,Dima,Cârjă,Grigore Dumitrescu.

Deci Goma este,ca totalitatea disidenţilor,un comunist nemulţumit.Din "Limite" mai aflăm că disidentul e un om cu totul deosebit de restul muritorilor, de vreme ce îşi riscă viaţa pentru apărarea drepturilor.El are deci nevoe de sprijin moral,care deocamdată îi vine din partea Dlui Ierunca,şi de sprijin material,care nu vine de nicăeri,dacă exceptăm încasările dela Free Europe,prin bunăvoinţa lui Noel Bernard.

E nevoe deci de sprijin material serios şi regulat.S'a încercat la americani,sub Jimmy Carter,dar fără rezultat.Iată însă că la 20 Ianuarie s'a instalat la Casa Albă Ronald Reagan.Noi speranţe deci.Noul preşedinte trebue sezisat, să i se spună ce e un disident,la ce riscuri e supus şi cum trăeşte el.Bombele au venit ca... o bombă pentru disidenţi.Washingtonul se va sezisa.Sprijinul material va sosi,abundent şi regulat.Cei doi disidenţi sunt sănătoşi,au scăpat cu bine.Goma a bănuit că în pachet trebue să fie o bombă; nu l-a desfăcut.Orăscu, a mirosit şi el că nu-i lucru curat; a ieşit cu pachetul în stradă,l-a desfăcut cu grije.. şi s'a ales cu răni uşoare,la o mână şi un picior.Dar va sosi ajutorul,şi-atunci o să vedem cu toţii ce pot aceşti disidenţi,oameni cu totul şi cu totul deosebiţi de noi,muritorii de rând!

Cât despre Dl Penescu,neprecaut,a desfăcut pachetul,ca unul fără şcoala şi experienţa disidenţilor,nebănuind nimic.A fost rănit la faţă,la mâini şi la gât. Noi îi urăm însănătoşire grabnică; iar disidenţilor,sprijin material cât mai urgent,şi cât mai.. consistent!

P.S. Când a luat poziţie împotriva lui Virgil Gheorghiu,pentru "gravele lui aserţiuni în privinţa lui Paul Goma",Dl René Tavernier,preşedintele Pen Clubului francez,s'ar fi exprimat şi în numele cercurilor de intelectuali români din Franţa.În interviul său la LE FIGARO MAGAZINE,Dl Virgil Gheorghiu punea limpede la îndoială sinceritatea unora dintre disidenţi,considerându-i mai degrabă activişti ai "coloanei VI".Cât despre Goma,el atrăgea atenţia asupra faptului că acesta a venit cu paşaport,călătorind cu clasa I-a,că se deplasează des şi încasează câte doi dolari de fiecare cuvânt rostit la Free Europe.O fi ceva,de vreme ce-l vedeai pe Goma afirmând că Ungurii n'ar avea drepturi în România(de parcă Românii ar avea!),şi-l mai vedeai la cataramă cu anarhiştii din Franţa; iar acum când cu "bomba" trimisă la domiciliu,el fu "scutit" de a păţi ceva: întocmai ca cei dela ambasada RSR din Paris! Întrebam deunăzi pe Alex.Ginzburg,dacă la Paul Goma se referă când zice că el conlucrează şi cu disidenţii români,şi el răspunse: Chiar cu Goma,nu! El se ţine aparte,de unul singur...

&& La Résistance Albanaise ne informează că la 4-7 Sept.1980 a avut loc la Düsseldorf congresul anual al minorităţilor etnice europene.Minoritatea albaneză din Iugoslavia a prezentat un raport asupra persecuţiilor de-acolo,determinând trimiterea unui memoriu la Madrid.Românii ar avea destule motive să participe la astfel de congrese,având în vedere precara stare a Românilor din Grecia, Bulgaria,Iugoslavia,Albania,Ungaria,Ucraina,etc.Poate se va auzi în viitor,la astfel de congrese,şi vocea acestor năpăstuiţi.-

&& Scrie Dl V.Tosca,pentru "Asociaţia Armânilor",Asociaţiei Scriitorilor,la Bucureşti: Nu înţelegem de ce atâta urgie şi ură contra Aromânilor.. Am fost aruncaţi tâlhăreşte în închisoare şi exilaţi în insule.. Dascăli plăcintari interzic elevilor aromâni să vorbească aromâneşte.. Dar în ţara noastră toate minorităţile se pot manifesta liber,au cluburile,şcolile şi asociaţiile lor.România "încălzeşte la sânul ei" pe toţi străinii,numai Aromânii n'au dreptul să se organizeze.. În acest timp albanezii fac sacrificii pentru provincia Kosovo din Iugoslavia,Iugoslavii pentru Carintia(Austria),Bulgarii pentru Macedonia, numai România nu vrea să ştie de Românii din ţările vecine!

&& Reprezentanţi din Paris ai organizaţiilor anticomuniste bulgară,ungară, polonă,română şi cehoslovacă au lansat o invitaţie la rugăciune comună în biserica Sainte Jeanne de Chantal la 26 Martie,seara,ca semn de solidaritate cu popoarele robite şi mai ales cu polonii,în încercarea lor de astăzi.-

&& Asociaţia Foştilor Deţinuţi din România a organizat pentru seara de 27 Martie,la Misiunea Română Unită din Paris,comemorarea Unirii Basarabiei,Vorbitor principal e Dl Nicolae Lupan,"fiu al Basarabiei".-

- Pentru aniversarea aceluiaş eveniment se face la Freiburg,Duminică 29 Martie,de către părintele D.Em.Popa,un parastas pentru făuritorii Unirii(Halipa, Bogos,Stere,Buzdugan,Cazacu,Ciugureanu,Inculeţ,etc.),cu evocarea operei lor şi a românităţii Basarabiei de către dr.Petre Vălimăreanu.-

&& "Tribuna"minciunii din 1 Martie redă,"în facsimil",o poezie "inedită" a lui Goga,datată 1937 în prezentare,1933 sub versuri,- printre care citim: "Cum se strecor atîtea rînduri /Ca'nţelepciune de viaţă /Le recitesc şi-mi zic pe gînduri... Un cîntec doar de s'a alege..".De unde se vede că marele poet a fost un precursor al lui Roller în ale ortografiei.

&& Terorizat de ce se întâmplă în Polonia şi nemai ştiind ce să îndruge pentru ameţirea populaţiei,Ceauşescu a informat într'un recent discurs pe muncitori că ei sunt "proprietarii,producătorii şi beneficiarii" întreprinderilor unde asudă nemâncaţi.Faptul ne-aduce în minte o întâmplare nostimă din Crişana,care s'a soldat însă trist.Când cu "naţionalizarea" industriei,un clănţău al regimului de ocupaţie spunea într'o întreprindere la fel ca Ceauşescu azi,că "fabrica este de-acum a voastră".Auzind c'a devenit proprietar,Moş Nicolae s'a ridicat spunând că el e de-acum bătrân,nu mai poate munci,dar dacă cineva vrea să-i cumpere... partea,el o vinde pe loc".Ceeace l-a costat 5 ani de închisoare.-

&& Studenţii şi muncitorii din Varşovia n'au uitat teroarea săvârşită de "clica sionistă",recte evreii Berman şi Zambrowski,în perioada 1949-53,la adăpostul lui Stalin.Ei cer acum o placă memorială pentru victimele "clicii",ca amintire,dar şi ca prevenire a generaţiilor viitoare.-

&& Referindu-se la cele 47.000 de echipe de "control al oamenilor muncii"în RSR,un corespondent strein zice că "Se bagă capul peste tot".De excesele de acest gen,la noi se zicea altfel: "Îţi caută până şi sub poala bunicii"...

&& Acum 50 de ani existau în Rusia deja bolşevizată numai 30 de tigri; la propriu,căci din ceilalţi erau destui.Au progresat şi ei cu timpul,că toate cifrele din Rusia,ajungând la 200.Şi sunt umanizaţi.Intră în aşezări omeneşti,dar ca "buni tovarăşi",pe oameni nu-i atacă,ci aleargă doar după câini pe uliţi.La oameni noi,sovietici,tigri noi! Doar câinii au rămas retrograzi.

&& Istoricul Joseph Flavius,pe care-l ştiam pe la începutul "erei noastre", trăeşte şi azi şi vorbeşte la radio.Zice că între cele două războaie aveam o serie de miniştri "cu stea în frunte",citând aci pe Barthou,Eden,Beneş şi,tocmai la coadă pe Litvinov,adică singurul care în adevăr era "cu stea în frunte".De demiterea lui Titulescu,în 1936,zice că nău fost de vină Carol şi Tătărăscu,ci.. legionarii;şi c'a murit de inimă rea,când a văzut(dela Paris) "ce fac"legionarii(şi ce face,cu România,prietenul lui,Litvinov,cel cu steaua'n frunte).

&& RSR-ul a desminţit că cele 13.000 capete de vită importate din Belgia anul trecut au fost trimise mai departe,spre trebuinţele ruşilor în Afganistan. Dar unde atunci? Că în stomacurile cetăţenilor RSR nu s'a simţit deloc să fi ajuns ceva de această speţă.-

&& GALUP găseşte că cele mai influente femei în 1980 au fost Nancy Reagan, Margaret Teacher,Maica Teresa,Indira Gandi,Jaquelin Onasis.. Apăi,nu prea e informat Galupul ăsta,dacă n'a auzit de influenţa Elenei Ceauşescu!

&& Dialog: Care e cea mai neutră ţară din Europa?

- Polonia,care nu se amestecă nici măcar în afacerile ei interne...

DORURI ŞI NECAZURI

F.- Germania: Am citit VATRA pe nerăsuflate. Memoriul Consiliului Naţional Român prezentat la Madrid cred că întruneşte adeziunea tuturor.

I.-Chile: Alăturat un cek de 30 de dolari, modesta contribuţie a unui pensionar "chilean" cu o pensie lunară de 175 dolari. "Renumeraţie" după buget, mică, dar fericit de a fi scăpat din ghiara comunistă. Sincera mea recunoştinţă pentru flacăra de românism ce o menţineţi ce o menţineţi în inimile noastre, flacără ce nu se va stinge decât odată cu aceea a vieţii.

F.-Germania: Alăturat, cât pot şi eu acuma. Curaj - şi pe mai departe!

M.-Venezuela: Felicitări pentru cei 30 de ani ai VETREI. Apreciem mult strădania Dv şi citim cu plăcere revista. Alăturat, obolul nostru pentru anul în curs.

M.-Canada: Felicitări pentru meritata prezentare a Consiliului Naţional Român! Dl Penescu ne-a reprezentat cu demnitate la Madrid. Evreii cer şi aici guvernului, prin presă, radio şi televiziune, judecarea şi deportarea "naziştilor".

R.-Spania: Pentru cei 30 de ani, "VATRA" şi creatorul ei merită lauda tuturor Românilor din toate colţurile lumii. O mărturie a unei lupte zi de zi pentru afirmarea libertăţii de a gândi şi acţiona. "Laus Deo"!

D.-Canada: Trimit din toată sărăcia 20 de dolari, măcar pentru timbre: ştiţi pilda cu banul văduvei.. Şi vă rog să rămână confidenţial; nu că m'aş teme de ceva, ci, vorbind mai studenţeşte, m'aş face de băşcălie. O donaţie trâmbiţată de 20 de dolari nu mi-ar face nici mie un servici, nici "vetrei"...

A.-St.Unite: Textele alăturate arată desorientarea profundă în care e măestrit aruncată populaţia americană cu ajutorul unei justiţii ameţite. Sentinţa privitoare la interzicerea rugăciunilor în şcoli, oricât ar fi de absurdă, se aplică. Ea arată cât de aproape de putere e Satanismul şi aici.

B.-Argentina: Vă trimit 30 de dolari şi vă rog să-mi trimiteţi VATRA la noua adresă. Spor şi izbândă pe 1981! Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

D.-St.Unite: Multă sănătate! şi să dea bunul Dumnezeu ca anul 1981 să fie anul eliberării neamului nostru de sub barbari! Alătur obolul meu.

S.-Germania: Sincere urări de sănătate şi de păstrarea încă mult timp a aceleaşi puteri de muncă spirituală, care să te ajute a continua contribuţia importantă la afirmarea spiritualităţii româneşti în lumea liberă.

F.-St.Unite: Primesc VATRA de 29 de ani, de când eram în Noua Zelandă. Efortul de a o ţine la nivel merită felicitări şi recunoştinţă. Vă trimit obolul meu, cu urări de mult spor şi pentru mai departe. Biserica de aici, pe care o vedeţi pe fotografia alăturată, e desenul şi proectul meu, pentru care oraşul m'a premiat.

N.-Polonia: Mulţumesc pentru VATRA, pe care o primesc regulat şi gratis. Spor la munca pe care o depuneţi pentru salvarea Patriei încătuşate. În cazul că ne-ar "vizita" "prietenii" din Răsărit, Vă rog să întrerupeţi trimiterea.. Ei, pe semne nu prea au maşini, deci când merg în vizită la prieteni se suie în tancuri.

R.-Germania: Cu tot sufletul alături de eforturile ce faceţi pentru limba şi neamul românesc!

D.-Grecia: Consider că nivelul VETREI, ca şi ideile expuse, exprimă de minune dorurile noastre de bieţi exilaţi, departe de Ţara pe care o iubim fierbinte.

A.-Germania: Mulţi ani marei familii a VETREI, cât mai curând cotidian în Ţară!

V.-Germania: Dumnezeu să vă dăruiască putere să ne călăuziţi cu VATRA şi odată să fie tipărită în România. Pun un cek de 50 de mărci. Cu Dumnezeu înainte!

E.-Turcia: Libertate României! Dumneavoastră, sănătate!

D.-St.Unite: Multă sănătate - şi mereu înainte cu revista de mare ţinută "Vatra", care-i citită de Românii adevăraţi de pretutindeni.

T.-St.Unite: Suntem mereu în admiraţia eforturilor ce le depuneţi pentru a ţine VATRA la înălţime. Trimitem un cek simbolic de 10 dolari - şi sănătate!

C.-Franţa: Mulţi ani înainte, cu multă sănătate şi noroc la toate ce gândiţi!

I.-St.Unite: Ne mâhnim că se mai fac osanale celor care au înlocuit Limba Strămoşească în biserici, în societăţi, şi au înnăbuşit graiul tineretului înainte de vreme. Numai cu grajduri măturate şi reparate, împodobite cu surogaturi, nu se menţine fiinţa unui neam.

C.-Germania: Blocul comunist are crăpături nu numai în Polonia. Zilele comunismului sunt numărate. Când am fost ultima oară în Ţară, am aflat că Ţăranii noştri au un vis negru ca mormântul. Mi-au spus că de s'ar nărui Uniunea Sovietică, apoi în 24 de ore orice urmă de comunism ar fi ştearsă de pe pământul sfânt românesc. Atunci, fraţii noştri din Ţară nu vor avea nevoe de sfaturile noastre..

L.-Mexic: Deşi cam târziu,Vă trimit un cek bancar internaţional.Nu mă pot lăsa de VATRA, care-mi ainteşte de VATRA de pe vremuri,condusă de marele nostru George Casian Coşbuc,şi Alexandru Vlahuţă,şi mai era pe acolo şi Caragiale.VATRA are o resonanţă cu PATRIA,ambele ETERNE.Vă felicit pentru cronica referitoare la Românii din sudul Dunării,n'ar fi rău să se publice cronici despre Românii din toate ţările din jur,cari prea puţină atenţie primesc în presa din Exil; mă refer la cei din Ungaria,Slovacia,Galiţia,Basarabia,Bucovina,Transnistria,din stepele euro-asiatice,Caucasia,Cuban,Crimea,Asia Mică,Muntele Athos.De s'ar da şi cifre,am putea ridica interesul cititorilor VETREI.Mulţi dintre noi sunt indolenţi,trebuesc mereu bătuţi la cap,ca să le intre'n căpăţână şi prezenţele acestea româneşti.Interesanţi ar fi şi aşa-zişii "români dispăruţi",la nord şi sud de Dunăre,la est de Bug,la vest de Tisa,în nordul Carpaţilor.Ar trebui un for permanent,o Ligă Culturală Panromânească,în legătură cu toate celelalte comunităţi neolatine.Auzisem că există la Paris o Ligă Neolatină..

S.-St.Unite: La 4 Ianuarie s'a celebrat la Manhattan căsătoria dlui Marc Steven Schneier,fiul rabinului Arthur,care are un interes special pentru problemele româneşti,cu d-ra Elissa Sara Shay,în prezenţa câtorva duzini de şefi rabini şi sionişti din toată lumea; a fost până şi rabinul Rosen dela Bucureşti,venit special pentru acest eveniment.A urmat o recepţie,cu supeu,la Waaldorf Astoria,unul din cele mai luxoase hoteluri din N.York.Fastul a stârnit invidia până şi a miliardarilor americani.Se pare că s'au cheltuit peste 100.000 de dolari,sumă ce depăşeşte cu mult risipa făcută acum câţiva ani la Paris de dl Raţiu,la căsătoria fiului său.Amintim cu acest prilej că mii de refugiaţi,români,arabi,etc., abia găsesc câteva centime pentru a-şi cumpăra un pahar de lapte.-

Ca o reacţiune la presiunea sionismului internaţional,Naţiunile Unite pun în circulaţie,la 30 Ianuarie 1981,un timbru ce proclamă"drepturile inalienabile ale poporului palestinean",cum vedem scris în diferitele sale valori în limbile franceză,engleză şi germană.Timbrul se poate folosi numai dacă scrisoarea este expediată dela oficiile poştale ale Naţiunilor Unite,care se află,pe câte ştim, la New York,Geneva şi Paris.-

N.-Spania: Dosarul episcopului Trifa a fost scos de pe rol sine die.Holzmanii care urmăreau distrugerea lui,şi ca ierarh şi ca om,au fost puşi cu botul pe labe.Gestul lui fusese pilduitor.Cât despre CNR,am auzit că unor cârcotaşi nu le plac legionarii.Se vede că încă n'au observat care e azi duşmanul.VATRA se bucură de longevitate; să dea Dumnezeu să dureze cât mai mult.Exilul are nevoe de o astfel de foaie,bătăioasă şi plină de viaţă.Ea a apărut peste tot: şi în Italia, şi'n Franţa,şi'n Spania,şi în Germania,pe unde a putut.Directorul mergea cu ea în spate şi unde poposea,se ocupa cu redactarea.Puţini i-au cunoscut mizeria crâncenă.A fost ani şi ani numai pe drumuri.Faimoasele lui curse de autostop sunt bine cunoscute! Vatra e o foaie care a mers la inimă celor mai mulţi.Arma ei a fost ironia - şi sinceritatea.N'a rămas nepăsător la unele sfaturi,nu se proptea numaidecât cu părerea lui.A suportat atacuri nedrepte din unele părţi..

Articolul care vizează o tensiune în CNR îl găsesc foarte bun.Ea provine din faptul că sunt două mentalităţi,dar legionarii au acceptat colaborarea cu toată sinceritatea şi abnegaţia.Atacurile vor să zădărnicească o reprezentanţă naţională reală; se vrea ca noi,Românii,să fim lipsiţi de aşa ceva.Sunt legionarii mulţi în Consiliu? Dar s'a votat în libertate,singurul criteriu fiind ca aleşii să fie Romămi adevăraţi.Şi-atunci,unde le este democraţia? E bine să rămânem cum am fost mereu.Dacă începem cu sărut mâna,atunci nu se va putea lucra; îşi vor lua nasul la purtare,şi totul va fi zădărnicit.

R.-St.Unite: Acì se află un cek.Vine el cam târziu,dar tărăgăneala îşi are şi ea rosturile ei.Le vei înţelege când vei eşi la pensie.Când omul ese la pensie sufere neşte schimbări invers proporţionale: Hainele i se lungesc şi se lărgesc iar buzunarele se străng,se zbârcesc,intră la spălat...

Jurnalul de azi ne adusă vestea neplăcută că Jimy Carter,preşedintele nostru, se schilăvi cu schiurile.Vezi,şi-aici se adevereşte zicala Românului: că o nenorocire nu vine singură! După ce că pierdu zgomotos alegerile din Noembrie, acum hop,peste cap cu schiurile.Doctorii spun că-i trebue 6 săptămâni să se refacă şi el trebue să se mute peste 4 dela Casa Albă: n'o fi vreun truc ca s'o mai lungească? Cred că-l vor muta cu targa,de-o fi nevoe! In aceste necazuri,o parte din vină o are măsa:nu trebuia să-l lase a candida la preşedinţie,nici să se hârjonească cu schiurile.Ştia doară ce-i poate pielea feciorului!

S E M N A L Ă R I

- Lupta Românească.organ al Consiliului Naţional Român,I,1,Febr.1981,Paris (9 bis,rue Jean de Beauvais),având în Comitetul de redacţie pe Dna Tudury şi pe dnii Barbăneagră,Miloae şi Cazaban.Cuprinde mesajul regal de Anul Nou şi o scrisoare a Regelui către Biroul CNR.Dna Tudury semnează nişte "lămuriri",dl Penescu un istoric al Consiliului("O datorie împlinită") şi un raport asupra misiunii sale la Madrid,iar dl Guguianu arată "Activitatea CNR".E reprodus şi Memoriul înaintat la Madrid.Revista se încheie cu o "Chemare"către Exil.-

- Revista Scriitorilor Români,nr.17,München 1980,rod al nobilelor strădanii ale prof.C.Sporea,cu obişnuitele colaborări alese: Vintilă Horia,Florica Baţu, Mircea Eliade,S.G.Theodoru,Mihai Cismărescu,D.D.Ichim,Sergiu Grossu,Horia Stamatu,Gh.Drăghincescu,Mihai Niculescu,etc.

- I.G.Duca,Amintiri politice,1981.- Acest prim volum,scos,prin îngrijirea fiului Georges,de Editura Jon Dumitru din München(Siegfriedstr.3),în colecţia "Memorii şi mărturii",în excelente condiţii tehnice,e o valoroasă contribuţie la "cunoaşterea istoriei contemporane a României libere" din anii 1914-1916.Alte două volume,în curs de apariţie,vor duce povestirea până în 1919.Nu credem c'a fost bine inspirată publicarea evocării lui Duca de către dna Louise Weiss la Parlamentul din Strasbourg,întrucât nu corespunde adevărului: Duca nu "şi-a dat viaţa în luptele pentru eliberarea individului"; dimpotrivă,chiar planul suprimării sale s'a elaborat în închisori,unde "indivizii",lăcătuiţi acolo de Duca, se găseau cu miile! Afirmarea din "Prolegomena",că "versiunea românească a democraţiei naţionale a fost spre fala ţării din acele vremuri",o fi valabilă pentru vremurile de dinainte de primul război,chiar dacă ucişii din 1907 n'or fi de părere c'au fost ucişi prea.. democratic.E adevărat însă că "cu unii din actorii principali de pe scena politică a României Mici s'ar fi putut mândri oricare putere occidentală la începutul veacului trecut".-

- În "Famille chrétienne",St Fargeau Ponthierry,12 Martie 1981,găsim un lung articol al neobositului apostol al cauzei creştine şi române,basarabeanul Sergiu Grossu,intitulat "Sous le pouvoir communiste de Ceaucescu,un prêtre roumain persecuté".E vorba,aţi înţeles îndată,de preotul Calciu,a cărui fotografie e reprodusă pe o pagină întreagă.-

- "Cuvântul Românesc",Martie 1981.- Ar fi de semnalat,ca totdeauna,întreg numărul.Ne limităm data asta la două articole: George Bălaşu,Infiltraţia dela Europa liberă,şi M.F.Enescu,Terorismul şi Garda de Fier.-

- Calendarul Solia pe anul 1981,publicat pentru Românii din America şi din toată lumea",sub îngrijirea P.S.Sale Valerian D.Trifa,al cărui "caz" e explicat destul de clar pentru oamenii cinstiţi.Volumul,cu materialul obişnuit,are 240 de pagini.Şi e de mirare când,cu atâtea hărţueli şi presiuni,a mai avut Prea Sfinţia Sa timp şi de almanah!

- "Zori de zi",Buletinul Eparhiei Ortodoxe Române pentru Europa Centrală,cu sediul la Freiburg.Număr de Crăciun-Anul Nou 1981,în haină nouă.Colaborează redactorul D.C.Amzăr,dr.Viorel Mehedinţu,dr.Augustin Bidian,dr.Octavian Vuia,Horia Stamatu,Al.Gregorian,Duiliu Vinograschi,etc.-

- Semănătorul(Yu - 26300 Vârşeţ,Z.Zrenjanina 60),oficios al Vicariatului Român Ortodox din Banatul înstreinat,redactat de preotul Moise Ianeş.-

- Denise Pop-Câmpeanu,Le port du costume traditionnel aujourd'hui en Roumanie,extras din "Objets et Mondes"(automne-hiver 1978),revista Muzeului Omului din Paris.Scris cu multă dragoste de ce e românesc,articolul e presărat cu fotografii din regiunile Maramureş,Sibiu,Făgăraş,Cluj şi Bihor.-

- Eglantina Daschievici,Ţara mea,vol.II,Chicago 1980,cu versuri pline de credinţă şi nostalgia plaiurilor româneşti,unele traduse în franceză,germană şi engleză(trimise Vetrei,"de care mă leagă iubirea de Ţară şi de Neamul nostru oropsit"),prinos "celor căzuţi în Ţară în cumplita luptă anti-bolşevică,cari au îmbogăţit cu lupta lor neprihănită Patrimoniul Spiritual al Neamului".Prefaţă, Nicolae Novac.Autoarea,care locueşte în Statele Unite(4621 N.Kenmore Ave,Chicago,Illinois 60640),a întocmit şi de ultimul Crăciun un disc,"Îmi amintesc".-

- L'Europe globale,Evry 1980,rezumând desbaterile "Grupului dela Paris" la Frankfurt,25-26 Aprilie 1980,faţă cu alternativa târgului dela Yalta.Dintre Români,remarcăm participarea neobositului Korne şi a dlor Aug.Bideanu,M.Teodorecu,D.C.Amzăr,M.F.Enescu,Const.Mareş,Şerban Budişteanu,Al.Şuga,cari au intervenit în desbateri alături de refugiaţii celorlalte ţări.-

- Acţiunea Românească(P.O.Box A 111 -Radio City Station -New York/n.Y.10019 USA),Dec.1980,număr jubiliar la zece ani dela constituirea respectivului "CNR". Semnează Nicolae Cârjă,Mircea Sabău,preot Nic.Moldovan,Zahu Pană,Maria Z.Sabău, Mircea Corduneanu,Eugenia Adams-Mureşanu,pr.Alex.Raţiu,etc.
- Curentul,München,Dec.1980,număr închinat memoriei decedatului Şeicaru.cu discursurile dela înmormântare(mons.Bârlea,I.V.Emilian,Carmen Pompey Cojocaru), pomeniri în presă,scrisoarea premierului bavarez Strauss şi articole de Viorela Şeicaru-Vergne,Ion Ardeleanu,Gh.Stanomir,Gh.Dinescu,N.Ciachir,Mircea Pompey Cojocaru,C.Dumitrescu.Un portret al lui I.G.Duca,de Pamfil Şeicaru.-
- Boian New Service,director: George F.A.Boian,300 East 91 St.,New York/N.Y. 10028 USA.Remarcăm "Necesitatea revoluţiei"de Sergiu Grossu,şi sucoasele articole şi note semnate Sava Gârleanu.-
- Drum(215 Valley Drive,Pittsburg/Pa.15215 USA),Iunie 1980,cu articole de Ion Halmaghi,Vintilă Horia,Horia Stamatu,etc.-
- Traian Popescu,Mişcarea Legionară şi instigaţiile dlui Marius Ligi,ed.Carpaţii,Madrid 1980.Dacă a scris-o numai pentru lămurirea lui Marius Ligi,sau a altora ca el,a stricat orzul pe gâşte,căci nu de informaţie duc aceştia lipsă, ci de intenţie cinstită.-
- Les droits de l´homme et l´indépendance de la Nation Roumaine.Précédé par le Memorandum des Refugiés Roumains sur la Conférence de Securité Européenne, Madrid,Sept.-Nov.1980.-
- Faust Brădescu,Triumful tenebrelor,în "Opinii"(Champs sur Marne),15 Nov. 1980: O curajoasă şi bună analiză a "cazului Trifa".-
- După opt ani de apariţie lunară regulată,"Exilul solidar"îşi anunţă,în numărul din Noembrie trecut,prin pana directorului Petre Mihail,încetarea temporară.Păcat!

Bucur Calangiu

ÎNCHINARE! Lui Mihail Eminescu de Ion Dumitru

Lumină scumpă în vetrele din castre,
Minune de eternă pomenire,
Din ambra-ţi de durere şi iubire
Zeieşti se-adapă sufletele noastre!

Şi tot mai viu,la margini de gândire-
Glas şi´nţeles tăcerilor albastre-,
Ni te relevi Luceafăr între astre
Şi Demiurg de cântec şi rostire!

Că n´a mai fost şi nici c´o să mai fie
În tot Parnasu´ o minte mai de falâ
Ori meşter mai egal în măestrie,

Care cu-atâta har şi cu migală
Cuvântu´n focul sacru să-l mlădie
Să-i ţese doinei iie mai regală!

&& Următoarele cărţi se pot cumpăra dela autor la adresa: Ştefan Baciu,Dept. of European Lang.,University of Hawaii,Honolulu-Hawaii 96822,USA: Praful de pe tobă(memorii),20 dolari US; Palmierii de pe Dealul Melcilor(poeme),5 dolari; Călătorii(memorii),5 dolari; Poemele poetului singur,10 dolari; Poemele poetului Ştefan Baciu,5 dolari.Preţul cuprinde şi expediţia,cu vaporul.-

&& La Cernăuţi,citim în "Catacombes",pastorul baptist Ivan Daniliuc a botezat un copil,la 29 Iulie,în apele Prutului,botez pe care miliţia nu l-a putut opri.Pastorul a fost condamnat pentru asta la 2 ani şi jumătate.-

&& Sub preşedinţia de onoare a regelui Juan Carlos a avut loc la Madrid,5-13 Dec.1980,o săptămână numismatică,intitulată "Zece secole de monedă castiliană".În comitet vedem o droaie de miniştri şi alţi înalţi demnitari,dar directorul comisiei de organizare e compatriotul nostru,prof.Aurel Răuţă.-

&& Din bogata bibliotecă a lui Kogălniceanu mulţi luau cărţi,sau uitau să le mai aducă.Atunci acesta publică următorul anunţ: "Domnul Mihail Kogălniceanu, care nu poate suferi cărţile desperechiate,roagă prietenii săi,care au asemenea volume dela domnia sa să binevoiască a veni la locuinţa domniei sale pentru a ridica şi restul volumelor rămase"...

Contribuţiile pot fi trimise,pe numele P.Vălimăreanu: la Öffentliche Sparkasse,Konto 1264443 -7800 Freiburg,Germania; la C.C.Postale 43327006 - Roma, Italia; la Crédit Lyonnais,31-33 Bd.Barbès,Paris 75018,Konto 731101 Z (aici, numai prin virament dela Banca trimiţătorului).Contribuţiile se pot trimite şi direct la adresa VETREI,pe numele redactorului: prin mandat poştal,sau cec.-

---

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Erbprinzenstr.17 A - Germania